

ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 5 ปี
พ.ศ.2561-2565

โดย
คณะทำงานพัฒนาโคเนื้อ กระบือ และผลิตภัณฑ์ กรมปศุสัตว์

กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์
กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
มิถุนายน 2561

คำนำ

ในระยะที่ผ่านมาเกิดปัญหาที่เป็นผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในหลายด้าน เช่น ขาดแคลนแม่พันธุ์โคเนื้อ ขาดแคลนพื้นที่เลี้ยงสัตว์ ความผันผวนของราคาซื้อขายโคเนื้อ และขาดแหล่งเงินทุนในการพัฒนาอาชีพ รวมทั้งมีการนำเข้าเนื้อโคที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรหลายรายตัดสินใจเลิกเลี้ยงโคเนื้อ และเกษตรกรรายใหม่ก็ไม่กล้าที่จะเริ่มต้นการเลี้ยงโคเนื้อ ส่งผลให้จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ และปริมาณโคเนื้อลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีปัญหาการลักลอบใช้สารเร่งเนื้อแดงผสมในอาหารสัตว์ ซึ่งทำลายสุขภาพผู้บริโภค และทำลายความเชื่อมั่นตลาดส่งออก จึงจำเป็นต้องเร่งแก้ปัญหา และยกระดับเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อให้มีรายได้ที่มั่นคง และสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืนในสาขาปศุสัตว์ ด้วยความภาคภูมิใจในอาชีพ

กรมปศุสัตว์ ได้แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนด้านโคเนื้อ ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดทำยุทธศาสตร์โคเนื้อ กรมปศุสัตว์ ปี 2561-2565 เพื่อใช้เป็นแนวทางทางการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อของประเทศไทย สำหรับเกษตรกรฐานรากของประเทศ 8 แขนงรายทั่วประเทศ ที่เลือกเลี้ยงโคเนื้อทั้งเป็นอาชีพเสริมและเป็นอาชีพหลัก ซึ่งโคเนื้อนั้นมีความสำคัญในสาขาปศุสัตว์ชนิดหนึ่งที่สามารถสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร การดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ แม้ว่าในอดีตที่ผ่านมาการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อจะขาดความต่อเนื่อง และเผชิญปัญหาอุปสรรคการดำเนินโครงการต่าง ๆ และยังไม่สามารถยกระดับการผลิตในเชิงอุตสาหกรรม ที่มีมาตรฐานการผลิตครอบคลุมตลอดห่วงโซ่ รวมทั้งมีข้อมูลการศึกษาวิจัยด้านโคเนื้อครอบคลุมในทุกด้าน แต่ยังไม่ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มเท่าที่ควร ซึ่งยุทธศาสตร์ 5 ปี ฉบับนี้ คณะทำงานฯ ได้สังเคราะห์จากรายงานการศึกษายุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ ปี 2560 ของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัย สภาพความเป็นจริงของอุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบ ตั้งแต่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อรายรายย่อย รายเล็ก รายกลาง หรือรายใหญ่ที่เลี้ยงโคเนื้อเชิงธุรกิจ ผู้ประกอบการโรงฆ่าชำแหละ พ่อค้าเนื้อโคชำแหละ ผู้ประกอบการจำหน่ายเนื้อโค และบริการอาหารจากเนื้อโค รวมถึงการประชุมระดมสมองจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของผู้เลี้ยงโคเนื้อ ผู้ประกอบการ และนักวิชาการที่มีประสบการณ์จากสถาบันการศึกษา และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมครบถ้วน สำหรับเป็นข้อเสนอแนะทางการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อของประเทศไทยในอนาคต

คณะทำงานฯ ได้แยกเฉพาะประเด็นสำคัญที่เป็นข้อเสนอในการดำเนินการเร่งด่วนในระยะ 5 ปีแรก จากแผน 20 ปี มาจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ ปี 2561-2565 ซึ่งหวังว่าจะเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ใช้เป็นแนวทางในการตั้งงบประมาณ และขับเคลื่อนแผนงานโครงการ ให้บรรลุวิสัยทัศน์ใน 5 ปีแรก คือ “เป็นผู้นำการผลิตโคเนื้อที่เพียงพอต่อการบริโภคและส่งออกในภูมิภาค” กรมปศุสัตว์ ขอขอบคุณคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะอนุกรรมการการพิจารณาศึกษาผลผลิตทางการเกษตร และคณะทำงานพิจารณาการศึกษาการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบที่ได้จัดทำเอกสารเพื่อเป็นต้นแบบ และขอขอบคุณคณะทำงานขับเคลื่อนด้านโคเนื้อของกรมปศุสัตว์ ทุกกอง ทุกสำนัก ที่ได้ร่วมกันจัดทำยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ 5 ปี พ.ศ. 2561-2565 จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สิงหาคม 2561

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. สถานการณ์การผลิตโคเนื้อของโลก	1
1.1 ด้านการผลิต	1
1.2 ด้านการตลาด	1
2. สถานการณ์การผลิตและการตลาดโคเนื้อของประเทศไทย	4
2.1 สถานการณ์การผลิตโคเนื้อในรอบ 6 ปี	4
2.2 สถานการณ์การผลิตโคเนื้อปี 2560	4
2.3 การผลิตและการบริโภค	7
2.4 ระบบการตลาด	7
2.5 ราคา	8
3. วิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสโคเนื้อไทย	8
3.1 จุดแข็ง (strength)	8
3.2 จุดอ่อน (weakness)	8
3.3 โอกาส (opportunity)	9
3.4 อุปสรรค/ภัยคุกคาม (threats)	9
ยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ 5 ปี	10
1. วิสัยทัศน์	10
2. พันธกิจ	10
3. วัตถุประสงค์	11
4. ตัวชี้วัด	11
5. เป้าหมายระยะ 5 ปี แรก	11
6. ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 3 ด้าน	11
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การรักษาตลาดการบริโภคเนื้อโคไทย	11
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การกระตุ้นการเพิ่มประชากรโคเนื้อ	14
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการ พืชอาหารสัตว์ และอาหารสัตว์สำหรับโคเนื้อ	18
แผนงาน/โครงการ/งบประมาณ ภายใต้ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 5 ปี	21

กรอบยุทธศาสตร์โคเนื้อ 5 ปี
พ.ศ.2561-2565

1. วิสัยทัศน์ “เป็นผู้นำการผลิตโคเนื้อที่เพียงพอต่อการบริโภค และส่งออกในภูมิภาค”

2. พันธกิจ

2.1 สร้างและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านโคเนื้อที่เป็นปัจจุบัน มีความถูกต้องแม่นยำ สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง

2.2 เสริมสร้างความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเนื้อโคที่มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะและเพียงพอ จากระบบการจำหน่ายที่ได้มาตรฐาน

2.3 ส่งเสริมด้านการพัฒนาการตลาดในประเทศและการส่งออกโคเนื้อ เนื้อโค ผลิตภัณฑ์เนื้อโค และหนังโคจากโคไปตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

2.4 สร้างความเข้มแข็งและความสามารถของระบบการผลิตพันธุ์โคต้นน้ำ ด้านพันธุกรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสมรรถนะการผลิต ให้มีปริมาณเพียงพอต่อการสนับสนุนผลิตโคเนื้ออุตสาหกรรมในทุกระดับ

2.5 สร้างความเข้มแข็ง และการยกระดับการผลิตของเกษตรกรรายย่อย เอกชน ให้สามารถเลี้ยงโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรมตอบสนองต่อการบริโภค สามารถสร้างรายได้เพิ่มและส่งผลต่อการลดความยากจนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ

2.6 รับรองระบบโครงสร้างพื้นฐานในกระบวนการแปรรูปโคเนื้อและเนื้อโคที่ได้มาตรฐานและเพียงพอ มีความสามารถในการบริหารจัดการในกระบวนการฆ่าชำแหละ ตัดแต่งซาก แปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อโค เครื่องใน การแปรรูปหนังและผลิตภัณฑ์หนังในระดับอุตสาหกรรม การส่งออกในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

2.7 สร้างความเข้มแข็งขององค์กรภาครัฐ เกษตรกร เอกชน ในการรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายสมาคมที่เป็นทางการ ให้สามารถมีการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้มีความก้าวหน้าพัฒนา และพัฒนาระบบการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม

2.8 สร้างความเข้มแข็งในการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม และมีระบบการติดตาม การประเมินผลการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบ

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อรักษาเสถียรภาพตลาดการเลี้ยงโคเนื้อและการผลิตเนื้อคุณภาพให้เพียงพอต่อการบริโภค

3.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรผู้ประกอบการเลี้ยงโคเนื้อในประเทศ

3.3 พัฒนาระบบการผลิตพันธุ์โคต้นน้ำ ด้านพันธุกรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสมรรถนะการผลิต ให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนผลิตโคเนื้ออุตสาหกรรมในทุกระดับ

3.4 ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อให้สามารถแข่งขันได้

4. ตัวชี้วัด

4.1 ผลิตโคเนื้อเพื่อการบริโภคได้ไม่ต่ำกว่า 1.2 ล้านตัว/ปี คนไทยบริโภคเนื้อโคไม่ต่ำกว่า 3.0 กิโลกรัมต่อคนต่อปี

4.2 มีอัตราการเพิ่มประชากรโคไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี

4.3 ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อ อย่างน้อยร้อยละ 10

5.เป้าหมายระยะ 5 ปีแรก (ปี 2561-2565)

5.1 การผลิตโคเนื้อและเนื้อโคในเชิงอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคและส่งออกไม่น้อยกว่า 1,600,000 ตัวต่อปี (ผลิตให้เพียงพอต่อการบริโภค 1.2 ล้านตัว ลดการนำเข้าและส่งออกเพิ่ม รวม 0.4 ล้านตัว)

5.2 โรงฆ่าโคมาตรฐานมีเพียงพอรองรับความต้องการการบริโภคเนื้อโคทั้ง 3 ระดับตลาดและมีความสามารถในการบริหารจัดการกระบวนการการฆ่าชำแหละตัดแต่งซาก แปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อโคตามมาตรฐานสากล และรองรับความต้องการการบริโภคเนื้อโคทั้ง 3 ระดับตลาด

5.3 มีรูปแบบการบริหารจัดการเชิงธุรกิจโคเนื้อทั้งในและต่างประเทศที่หลากหลาย

5.4 มีการวิจัยและนวัตกรรมด้านการผลิตตลอดโซ่อุปทานจนถึงการบริโภคโดยการสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการวิจัยและนวัตกรรมทางการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม

6.ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 3 ด้าน

6.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การรักษาสถานะการบริโภคเนื้อโคไทย

6.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 กระตุ้นการเพิ่มประชากรโคเนื้อ

6.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการฟีดอาหาร และอาหารสัตว์สำหรับโคเนื้อ

7.ตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ 3 ด้าน ได้แก่

7.1 ผลิตโคเนื้อเพียงพอต่อการบริโภคไม่ต่ำกว่า 1.2 ล้านตัว/ปี และคนไทยได้บริโภคเนื้อโคไม่ต่ำกว่า 3.0 กิโลกรัมต่อคนต่อปี

7.2 มีอัตราการเพิ่มประชากรโคไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี

7.3 ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อ อย่างน้อยร้อยละ 10

ตารางที่ 1 กลยุทธ์ แผนงานและมาตรการ ภายใต้ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 3 ด้าน

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน	มาตรการ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การรักษาสถานะ การบริโภคเนื้อ โคไทย	กลยุทธ์ที่ 1 การสกัดกั้น การนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย การใช้สารเร่งเนื้อแดง และเนื้อนำเข้า	1. แผนงานด้านเทคโนโลยี	มี 2 มาตรการ
		2. แผนงานด้านการบริหารจัดการ	มี 11 มาตรการ
		3. แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ	มี 1 มาตรการ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 กระตุ้นการเพิ่ม ประชากรโคเนื้อ	กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างคุณภาพชีวิตความเชื่อมั่นความปลอดภัยด้านอาหาร	1. แผนงานด้านเทคโนโลยี	มี 2 มาตรการ
		2. แผนงานด้านการบริหารจัดการ	มี 4 มาตรการ
		3. แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ	มี 2 มาตรการ
	1.การเพิ่มปริมาณโคเนื้อทั้งระบบ	1. แผนงานด้านเทคโนโลยี	มี 2 มาตรการ
		2. แผนงานด้านการบริหารจัดการ	มี 8 มาตรการ
		3. แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ	มี 4 มาตรการ
	2.การสร้างควมมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร	1. แผนงานด้านเทคโนโลยี	มี 1 มาตรการ
		2. แผนงานด้านการบริหารจัดการ	มี 5 มาตรการ
		3. แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ	มี 0 มาตรการ

ตารางที่ 1 กลยุทธ์ แผนงานและมาตรการ ภายใต้ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 3 ด้าน (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน	มาตรการ
	3.การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากโคเนื้อนำเข้า	1. แผนงานด้านเทคโนโลยี 2. แผนงานด้านการบริหารจัดการ 3. แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ	มี 2 มาตรการ มี 8 มาตรการ มี 2 มาตรการ
ยุทธศาสตร์ที่ 3	1.การปฏิรูประบบ การผลิต การเก็บเกี่ยว การแปรรูปและ	1. แผนงานด้านเทคโนโลยี	มี 2 มาตรการ
	จัดการพืชอาหาร และ	2. แผนงานด้านการบริหารจัดการ	มี 4 มาตรการ
	อาหาร และ	3. แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ	มี 2 มาตรการ
	อาหารสัตว์		
	สำหรับโคเนื้อ		
	2.การใช้ประโยชน์นวัตกรรม	1. แผนงานด้านเทคโนโลยี	มี 2 มาตรการ
	อาหารสัตว์ และระบบการ	2. แผนงานด้านการบริหารจัดการ	มี 3 มาตรการ
	จัดการให้อาหารโคเนื้อ	3. แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ	มี 2 มาตรการ

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ด้านเศรษฐกิจ รวม 84,280.0 ล้านบาท

8.1.1 มูลค่าเนื้อโคชำแหละเพื่อการบริโภค จากโคเนื้อ 1,200,000 ตัว คิดเป็นเนื้อทั้งหมดประมาณ 190,430 ตัน (ตลาดระดับบน 3% ตลาดระดับกลาง 44% ตลาดส่วนใหญ่หรือตลาดทั่วไป 53%) มูลค่ารวม ประมาณ 58,557 ล้านบาท

8.1.2 มูลค่าโคเนื้อมีชีวิตส่งออก รวม ประมาณ 15,978.0 ล้านบาท

8.1.2.1 ส่งออกปกติ ประมาณ 0.154 ล้านตัวต่อปี มูลค่า รวม 6,100.0 ล้านบาท

8.1.2.2 ส่งออกเพิ่มขึ้น ประมาณ 0.250 ล้านตัวต่อปี มูลค่า รวม 9,878.0 ล้านบาท

8.1.3 มูลค่าการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเนื้อ หนัง เขา กระดูก ปีกประมาณ 5,000.0 ล้านบาท (ผลิตภัณฑ์เนื้อ เขา กระดูก ประมาณ 500 ล้านบาท ผลิตภัณฑ์หนัง ประมาณ 4,500 ล้านบาท)

8.1.4 มูลค่าปุ๋ยคอกจากมูลโค คิดเป็นน้ำหนักแห้ง เฉลี่ย 949 กิโลกรัมต่อตัวต่อปี (เฉลี่ยน้ำหนักโคเนื้อทุกขนาด 200 กิโลกรัมต่อตัว ถ่ายมูลวันละ 5% ของน้ำหนักตัว มูลโคมีน้ำหนักแห้ง 26%) จำนวน โคเนื้อรวม 5,000,000 ตัว คิดเป็นปริมาณปุ๋ยคอก ประมาณ 4,745,000,000.0 กิโลกรัม ราคาเฉลี่ย 1 บาทต่อกิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ประมาณ 4,745.0 ล้านบาท

8.2 ด้านสังคม และการพัฒนาอาชีพ

8.2.1 มีกรอบยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมและพัฒนาโคเนื้อที่รัฐบาลสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อ สนับสนุนให้เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อเป็นอาชีพที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้

8.2.2 สนับสนุนให้เกิดการรวมตัวของเกษตรกร องค์กรเกษตรกรเพื่อ ร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน และร่วมกันแก้ไขปัญหาด้านการผลิต การตลาด และการพัฒนาระบบการเลี้ยงโคเนื้อ

8.2.3 ลดปัญหาด้านสังคม จากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากสังคมชนบทสู่สังคมเมือง

8.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

8.3.1 จำนวน โคเนื้อ รวม 5,000,000 ตัว คิดเป็นปริมาณปุ๋ยคอกที่ผลิตได้ ประมาณ 4,745,000,000.0 กิโลกรัมต่อปี หรือ ประมาณ 4,745,000 ตันต่อปี สามารถนำไปปรับปรุงคุณภาพของดินให้ดีขึ้น ประมาณปีละไม่ต่ำกว่า 4,745,000 ไร่

8.3.2 นำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและจากโรงงานอุตสาหกรรมมาใช้ในการเลี้ยงโคเนื้อ ฟาง ข้าว เปลือกและต้นสับปะรด เปลือกและซังข้าวโพด กากน้ำตาล เปลือก และแยมันสำปะหลัง ฯลฯ มาใช้เป็นอาหารโคเนื้อ ช่วยลดต้นทุนการผลิต ลดปัญหาการเผาฟางข้าว ช่วยลดปัญหาด้านมลพิษและรักษาสิ่งแวดล้อมอีกทางหนึ่ง

1.สถานการณ์การผลิตโคเนื้อของโลก

1.1 ด้านการผลิต

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การผลิตเนื้อโคของประเทศต่างๆ ได้มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น ในอัตราร้อยละ 0.13 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณการผลิตอยู่ที่ 60.49 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากก่อนที่มีปริมาณการผลิตประมาณ 60.02 ล้านตัน หรือร้อยละ 0.77 ผู้ผลิตรายใหญ่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป จีน และอินเดีย มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.29 ร้อยละ 2.07 ร้อยละ 2.99 และร้อยละ 3.66 ตามลำดับ ส่วนบราซิลมีผลผลิตลดลงร้อยละ 1.50

ปี พ.ศ. 2560 คาดการณ์ว่าการผลิตเนื้อโคจะมีปริมาณ 61.32 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 1.38 ผู้ผลิตรายใหญ่ที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ สหรัฐอเมริกา บราซิล จีน และอินเดีย ซึ่งผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.68 ร้อยละ 2.00 ร้อยละ 0.72 และร้อยละ 2.35 ตามลำดับ ส่วนในสหภาพยุโรปปริมาณการผลิตทรงตัว การผลิตของโลกขยายตัวจากการผลิตที่เพิ่มขึ้นในสหรัฐอเมริกา และอเมริกาใต้ โดยเฉพาะบราซิลมีผลผลิตเพิ่มขึ้นจากความต้องการในตลาดส่งออกที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการขยายเข้าสู่ตลาดของจีน ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 1 ปริมาณการผลิตเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560**
สหรัฐอเมริกา	11,848	11,751	11,075	10,817	11,389	-1.61	11,808
บราซิล	9,307	9,675	9,723	9,425	9,284	-0.31	9,470
สหภาพยุโรป	7,708	7,388	7,443	7,691	7,850	0.77	7,850
จีน	6,623	6,730	6,890	6,700	6,900	0.78	6,950
อินเดีย	3,491	3,800	4,100	4,100	4,250	4.81	4,350
ประเทศอื่นๆ	20,736	21,441	21,862	21,289	20,813	0.00	20,890
รวม	59,713	60,785	61,093	60,022	60,486	0.13	61,318

หมายเหตุ: *ประมาณการ **คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

1.2 ด้านการตลาด

(1) ความต้องการบริโภค

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 ปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อโคในประเทศต่างๆ มีทิศทางที่ลดลงในอัตราส่วนร้อยละ 0.35 ต่อปี ประเทศที่มีการบริโภคมากที่สุด คือ สหรัฐอเมริกา รองลงมาได้แก่ สหภาพยุโรป และจีน การบริโภคเนื้อโคในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณ 57.73 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีการบริโภคปริมาณ 58.16 ล้านตันร้อยละ 0.75

ปี พ.ศ. 2560 คาดการณ์ว่าจะมีการบริโภคเนื้อโค 59.40 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 2.90 โดยประเทศที่มีการบริโภคมากที่สุดยังคงเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา อยู่ที่ประมาณ 11.85 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ จีน 7.89 ล้านตัน และสหภาพยุโรป 7.88 ล้านตัน

ตารางที่ 2 ปริมาณการบริโภคเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560**
สหรัฐอเมริกา	11,739	11,608	11,241	11,276	11,664	-0.42	11,845
จีน	6,667	7,112	7,277	7,339	7,673	3.17	7,890
สหภาพยุโรป	7,760	7,520	7,514	7,751	7,890	0.64	7,875
บราซิล	7,845	7,885	7,896	7,781	7,499	-1.03	7,585
อาร์เจนตินา	2,458	2,664	2,503	2,534	1,390	-11.22	2,465
ประเทศอื่นๆ	21,803	22,333	22,593	21,483	21,612	-0.56	21,741
รวม	58,272	59,122	59,024	58,164	57,728	-0.35	59,041

หมายเหตุ: *ประมาณการ **คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(2) การส่งออก

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การส่งออกเนื้อโคเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3.49 ต่อปี ส่วนในบราซิลและอินเดียมีการส่งออกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2559 นั้น มีการส่งออกเนื้อโค 9.44 ล้านตัน ลดลงจากปี พ.ศ. 2558 ที่มีการส่งออก 9.54 ล้านตัน ร้อยละ 1.03 เนื่องจากออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์มีการส่งออกลดจรร้อยละ 25.30 และร้อยละ 9.23 ตามลำดับ และในบราซิล อินเดีย และสหรัฐอเมริกา มีการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.50 ร้อยละ 2.44 และร้อยละ 8.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ปริมาณการส่งออกเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560**
บราซิล	1,524	1,849	1,909	1,705	1,850	3.11	1,950
อินเดีย	1,411	1,765	2,082	1,806	1,850	5.81	1,925
ออสเตรเลีย	1,407	1,593	1,851	1,854	1,385	1.21	1,325
สหรัฐอเมริกา	1,112	1,174	1,167	1,028	1,120	-1.18	1,193
นิวซีแลนด์	517	529	579	639	580	4.28	550
ประเทศอื่นๆ	2,160	2,212	2,404	2,505	2,654	5.51	2,753
รวม	8,131	9,122	9,992	9,537	9,439	3.49	9,696

หมายเหตุ: *ประมาณการ **คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าจะมีการส่งออกเนื้อโค 9.70 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 2.72 บราซิลเป็นผู้ส่งออกมากที่สุด ปริมาณ 2.18 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ อินเดีย 1.93 ล้านตัน และออสเตรเลีย 1.33 ล้านตัน จีนยังคงเป็นตลาดที่มีการเติบโตสูง โดยมีการเปิดตลาดให้แก่อาร์เจนตินา และบราซิล ซึ่งส่งผลให้บราซิลเป็นผู้ส่งออกอันดับหนึ่ง

(3) การนำเข้า

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การนำเข้าเนื้อโคมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 2.96 ต่อปี โดยการนำเข้าเนื้อโคในปี พ.ศ. 2559 อยู่ที่ประมาณ 7.67 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ที่มีการนำเข้า 7.65 ล้านตัน หรือประมาณร้อยละ 0.25 เนื่องจากประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีได้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 24.43 ร้อยละ 11.32 และร้อยละ 23.19 ตามลำดับ ส่วนสหรัฐอเมริกา และรัสเซีย มีการนำเข้าลดลงร้อยละ 10.40 และร้อยละ 5.80 ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2560 คาดการณ์ว่าจะมีการนำเข้าเนื้อโคของโลกประมาณ 7.76 ล้านตัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 1.27 เนื่องจากประเทศผู้นำเข้าหลัก เช่น จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ โดยมีการนำเข้าเนื้อโคเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.15 ร้อยละ 2.10 และร้อยละ 1.96 ตามลำดับ ส่วนในเกาหลีใต้นั้นมีความต้องการการนำเข้าเพิ่มขึ้นจากปริมาณการผลิตที่ลดลง จากการเปลี่ยนแปลงของประชากรและนโยบายในประเทศ ส่วนสหรัฐอเมริกามีการนำเข้าลดลงร้อยละ 11.24 เนื่องจากมีผลผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่รัสเซียและอียิปต์มีการนำเข้าในระดับเดิม เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ยังคงซบเซา

ตารางที่ 4 ปริมาณการนำเข้าเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560**
สหรัฐอเมริกา	1,007	1,020	1,337	1,529	1,370	10.74	1,216
จีน	86	412	417	663	825	64.84	950
ญี่ปุ่น	737	760	739	707	715	-1.32	730
รัสเซีย	1,027	1,023	929	621	585	-15.00	585
เกาหลีใต้	370	375	392	414	510	7.69	520
ประเทศอื่นๆ	3,488	3,858	4,067	3,713	3,661	0.59	3,762
รวม	6,715	7,448	7,881	7,647	7,666	2.96	7,763

หมายเหตุ: *ประมาณการ **คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

2.สถานการณ์การผลิตและการตลาดโคเนื้อของประเทศไทย

2.1 สถานการณ์การผลิตโคเนื้อในรอบ 6 ปี จากสถิติกรมปศุสัตว์ของประเทศไทย ช่วงระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ.2555-2560) โครงสร้างการผลิต จำนวนเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อ และประชากรโคเนื้อมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง ในปี พ.ศ.2555 มีเกษตรกรจำนวน 1.035 ล้านครอบครัว โคเนื้อ 6.33 ล้านตัว ปี พ.ศ.2560 เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อลดลงเหลือ 0.79 ล้านครอบครัว โคเนื้อเหลือ 4.87 ล้านตัว จำนวนเกษตรกร และโค เนื้อลดลงจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 23.67 และ 23.06 ตามลำดับ รายละเอียดตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนโคเนื้อและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555 - 2560

ที่มา : กรมปศุสัตว์

2.2 สถานการณ์การผลิตโคเนื้อ ปี 2560

1.2.1 สัดส่วนจำนวนโคเนื้อและเกษตรกรผู้เลี้ยง ปี 2560 จำแนกเป็นรายภาค ปริมาณโคเนื้อในประเทศไทยมีจำนวน 4,876,228 ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง รวม 792,148 ครัวเรือน เฉลี่ยประมาณ 6 ตัวต่อครอบครัว ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปีก่อนๆ โดยภูมิภาคที่มีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 46.85 รองลงมาคือภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ ร้อยละ 20.32 17.67 และ 15.16 ตามลำดับ ส่วนเกษตรกรผู้เลี้ยงมากที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 61.62 รองลงมาคือภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคกลาง ร้อยละ 20.24 9.98 และ 8.17 ตามลำดับ ดังนั้น จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่าภูมิภาคที่เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อที่มีสัดส่วนจำนวนตัวต่อครอบครัวมากที่สุดคือ ภาคกลาง ประมาณ 15.3 ตัว/ครัวเรือน และต่ำสุดคือภาคใต้ ประมาณ 4.6 ตัว/ครัวเรือน รายละเอียดตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนโคเนื้อและเกษตรกรผู้เลี้ยงจำแนกตามพื้นที่การเลี้ยง ปี 2560

รายภาค	โคเนื้อ		เกษตรกร	
	(ตัว)	ร้อยละ	(ครัวเรือน)	ร้อยละ
ตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด(เขต 3 และเขต 4)	2,284,682	46.85	488,084	61.62
รองลงมาได้แก่ภาคกลาง (เขต 1 2 และเขต 7)	990,913	20.32	64,688	8.17
ภาคเหนือ(เขต 5 และเขต 6)	861,735	17.67	79,070	9.98
ภาคใต้(เขต 8 และเขต 9)	738,898	15.16	160,306	20.24
รวม	4,876,228	100.00	792,148	100.00

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์, 2560

2.2.2 จำนวนโคเนื้อและผู้เลี้ยงโค ปี 2560 จำแนกตามประเภทของโคเนื้อ ตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำแนกเป็นรายเขตปศุสัตว์ ปี 2560

ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และโคเนื้อ รายเขตปศุสัตว์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

เขตปศุสัตว์	โคเนื้อ													
	โคพื้นเมือง					โคพันธุ์และโคลูกผสม					โคขุน		โคเนื้อทั้งหมด	
	ผู้ (ตัว)	เมีย		รวม (ผู้+เมีย) (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	ผู้ (ตัว)	เมีย		รวม (ผู้+เมีย) (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	รวม (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
		แรกเกิด ถึงโคสาว	ตั้งท้องแรก ขึ้นไป				แรกเกิด ถึงโคสาว	ตั้งท้องแรก ขึ้นไป						
ยอดรวม	905,994	1,126,971	780,258	2,813,223	515,717	495,149	714,194	695,440	1,904,783	325,637	158,222	11,316	4,876,228	792,148
เขต 1	11,375	12,707	6,985	31,067	2,610	23,451	42,236	44,494	110,181	7,212	5,095	354	146,343	9,811
เขต 2	17,502	25,670	14,437	57,609	5,893	11,771	15,611	15,016	42,398	4,789	3,785	247	103,792	10,303
เขต 3	236,968	363,020	220,297	820,285	185,176	120,169	201,868	173,408	495,445	111,026	4,883	1,182	1,320,613	273,816
เขต 4	113,843	192,839	142,861	449,543	105,436	108,764	191,069	205,717	505,550	117,680	8,976	2,613	964,069	214,268
เขต 5	112,247	124,696	74,041	310,984	33,738	35,267	56,497	46,500	138,264	16,724	2,235	372	451,483	48,384
เขต 6	95,700	93,674	48,475	237,849	17,996	51,708	53,113	48,765	153,586	12,151	18,817	1,541	410,252	30,686
เขต 7	98,837	101,555	92,049	292,441	21,207	106,834	108,182	126,249	341,265	23,209	107,072	3,827	740,778	44,574
เขต 8	131,956	118,775	96,855	347,586	74,927	20,288	28,698	20,268	69,254	14,274	6,558	852	423,398	84,729
เขต 9	87,566	94,035	84,258	265,859	68,734	16,897	16,920	15,023	48,840	18,572	801	328	315,500	75,577

2.2.3 จังหวัดที่มีการเลี้ยงโคเนื้อหนาแน่น จากสถิติจำนวนโคเนื้อของกรมปศุสัตว์ ปี 2560 พบว่า จังหวัดที่มีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุด 9 อันดับ ซึ่งมีโคเนื้อมากกว่า 1.5 แสนตัวขึ้นไป จะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบทั้งหมด โดยเป็นจังหวัดในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 3 จำนวน 5 จังหวัด และพื้นที่ปศุสัตว์เขต 4 จำนวน 2 จังหวัด และเป็นจังหวัดในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 7 และปศุสัตว์เขต 8 เขตละ 1 จังหวัด ได้แก่

ลำดับที่ 1 จังหวัดนครราชสีมา	โคเนื้อ 245,126 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 2 จังหวัดสุรินทร์	โคเนื้อ 241,069 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 3 จังหวัดกาญจนบุรี	โคเนื้อ 219,618 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 7

ลำดับที่ 4 จังหวัดศรีสะเกษ	โคเนื้อ 205,130 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 5 จังหวัดอุบลราชธานี	โคเนื้อ 203,729 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์	โคเนื้อ 201,158 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 3
ลำดับที่ 7 จังหวัดร้อยเอ็ด	โคเนื้อ 191,594 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 4
ลำดับที่ 8 จังหวัดสกลนคร	โคเนื้อ 159,373 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 4
ลำดับที่ 9 จังหวัดนครราชสีมา	โคเนื้อ 153,444 ตัว	พื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

2.2.4 โครงสร้างของฝูงโคเนื้อในปี 2560 จากตารางที่ 2 พบว่าสัดส่วนโคเนื้อเพศเมียในฝูงจะมีจำนวนมากกว่าโคเนื้อเพศผู้ คือมีจำนวนคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 68 ในขณะที่เป็นโคเพศผู้เพียง ร้อยละ 32 และในสัดส่วนของโคเพศเมีย จะเป็นโคเพศเมียขนาดอื่นๆ ร้อยละ 56 ส่วนแม่พันธุ์(ตั้งท้องแรกขึ้นไป) คิดเป็น ร้อยละ 44 ส่วนในโคเพศผู้ส่วนใหญ่ จะเป็นโคเพศผู้ทั่วไปทุกขนาด ถึงร้อยละ 90 และมีเพียงร้อยละ 10 เป็นโคในระบบการเลี้ยงขุน

ตารางที่ 8 สัดส่วนโคเนื้อในฝูงจำแนกตามเพศ

รายการ	โคเพศเมีย		โคเพศผู้	
	(ตัว)	ร้อยละ	(ตัว)	ร้อยละ
1.สัดส่วนโคเพศเมียและโคเพศผู้	3,316,863	68	1,559,365	32
2.สัดส่วนโคเพศเมีย				
2.1 แม่พันธุ์	1,475,698	44		
2.1 ลูกโคทุกขนาด	1,841,165	56		
3.โคเพศผู้				
3.1 โคเพศผู้ทุกขนาด			1,401,143	90
3.2 โคขุน			158,222	10

2.2.5 เกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อฐานรากที่เลี้ยงโคเนื้อไม่เกิน 30 ตัว ปี พ.ศ.2558 จำนวน 752,626 ราย (98.43%) เกษตรกรกลุ่มนี้มีความสำคัญที่ภาครัฐจะต้องยกระดับให้มีฐานะ ความมั่นคงในอาชีพ เป้าหมายเกษตรกรต้องมีการรวมตัวเป็นกลุ่มเพื่อเข้าถึงบริการจากภาครัฐ เช่น กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือ สหกรณ์ ส่วนที่เหลือเป็นเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อจำนวนมาก ที่สามารถพัฒนาการเลี้ยงให้ได้มาตรฐานฟาร์ม และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดเนื้อโค ระดับประเทศ มี 3 กลุ่ม ได้แก่ เกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อตั้งแต่ 31-100 ตัว ต่อราย จำนวน 11,196 ราย (1.46%) และเลี้ยงโคเนื้อตั้งแต่ 101-200 ตัวต่อราย จำนวน 633 ราย (0.8%) สำหรับเกษตรกร ที่เลี้ยงโคเนื้อขนาดใหญ่จำนวนมากกว่า 200 ตัวต่อรายขึ้นไป จำนวน 213 ราย (0.3%) ตาราง ที่ 9 ส่วนใหญ่ผ่านการรับรองมาตรฐานฟาร์ม ดังนั้น การวางแผนพัฒนาโคเนื้อของประเทศ ควรกำหนดตามกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ และเป้าหมายการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รวมทั้งท่าตลาดรองรับ ผลผลิตโคเนื้อให้สอดคล้องกับเกษตรกรแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 9 โครงสร้างเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อของไทยจำแนกตามพื้นที่ ปี พ.ศ. 2557-2558

รายการ	เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ปี พ.ศ. 2557 (ราย)					เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ ปี พ.ศ. 2558 (ราย)				
พื้นที่/ขนาดการเลี้ยง	1-30 ตัว	31- 100 ตัว	101- 200 ตัว	>200 ตัว	รวม(ตัว)	1-30 ตัว	31- 100 ตัว	101- 200 ตัว	>200 ตัว	รวม(ตัว)
รวมทั้งหมด	734,290	10,259	626	233	745,408	752,626	11,196	633	213	764,668
ภาคเหนือ	63,345	3,500	110	30	66,985	68,067	3,803	122	20	72,012
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	466,665	1,352	30	15	468,062	479,189	1,581	67	8	480,845
ภาคกลาง	65,512	5,005	465	179	71,161	61,339	5,302	419	177	67,237
ภาคใต้	138,768	402	21	9	139,200	144,031	510	25	8	144,574

ที่มา: กรมปศุสัตว์

2.3 การผลิตและการบริโภค จากข้อมูลประมาณการบริโภคเนื้อโค 2.57 กก./คน/ปี ในปี 2559 ในขณะที่จำนวนประชากรในปี 2560 ประเทศไทยมีประชากร 66 ล้านคน ถ้าตั้งเป้าหมายปริมาณการบริโภคเนื้อต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็นเฉลี่ย 2.80 กก./คน/ปี ในปี 2560 ดังนั้น จะคิดเป็นปริมาณเนื้อโคที่ต้องใช้บริโภคในประเทศ จำนวน 168,000,000 กิโลกรัม หรือ 168,000 ตัน คิดเป็นโคเนื้อ จำนวนไม่น้อยกว่า 1,000,000 ตัว (โคเนื้อที่ฆ่าเพื่อการบริโภคในประเทศ น้ำหนักเฉลี่ย 350 กิโลกรัม เปอร์เซ็นต์เนื้อที่ได้ เฉลี่ย 48 เปอร์เซ็นต์ หรือ 168 กิโลกรัม)

2.3.1 ปริมาณผลผลิตในปี 2560 รวม 1.15 ล้านตัว ซึ่งเป็นผลผลิตโคเพศผู้อายุตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป โคขุนโคสาวที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้ทำพันธุ์ 10 เปอร์เซ็นต์ และแม่โคเพศเมียคัดทิ้ง 10 เปอร์เซ็นต์ รวมเป็นผลผลิตในประเทศ ประมาณ 0.97 ล้านตัว ดังนั้น

2.3.1.1 ปริมาณผลผลิต รวม 1.15 ล้านตัว มาจากผลผลิตในประเทศ ประมาณ 0.97 ล้านตัว รวมกับนำเข้าที่เป็นโคมีชีวิตและเนื้อโค คิดเป็นโคมีชีวิต 0.18 ล้านตัว

2.3.1.2 ความต้องการบริโภค รวม 1.27 ล้านตัว จากความต้องการบริโภคในประเทศ 1.10 ล้านตัว และส่งออก 0.17 ล้านตัว

จากความสามารถในการผลิต และความต้องการบริโภค จะเห็นว่าผลผลิตที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการประมาณ 0.12 ล้านตัว (ขาดแคลนจริง) และความต้องการของประเทศเพื่อนบ้านที่สูงขึ้นจึงต้องการส่งออกเพิ่มอีกประมาณ 0.10 ล้านตัว รวมเป็น 0.22 ล้านตัว ซึ่งการผลิตให้ได้ตามเป้าหมายจึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมการเลี้ยงแม่โคเนื้อเพื่อผลิตลูกอีกไม่น้อยกว่า 0.5 ล้านตัว

2.4 ระบบการตลาด การซื้อขายโคเนื้อในประเทศส่วนใหญ่จะผ่านพ่อค้าคนกลาง คือระบบนายฮ้อย ที่รวบรวมโคจากกลุ่มเกษตรกร หรือเกษตรกรรายย่อยมาขายต่อที่ตลาดนัดปศุสัตว์ที่กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากที่สุด รองลงมาคือภาคเหนือ ซึ่งการซื้อขายจะเป็นแบบเหมาตัว และส่วนหนึ่งจะพัฒนาไปสู่ระบบซื้อขายผ่านสหกรณ์ จะมีการซื้อขายโดยการชั่งน้ำหนัก ซึ่งเกษตรกรจะไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบเหมือนการซื้อขายผ่านพ่อค้าคนกลาง

2.5 ราคา เกษตรกรที่เลี้ยงแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกจำหน่ายมักนิยมจำหน่ายเมื่ออายุ 18-24 เดือน ถ้าเป็นโคพันธุ์อเมริกันบราห์มัน โคลุกผสมพื้นเมือง หรือโคพื้นเมืองจะจำหน่ายได้ประมาณ 85- 90 บาทต่อกิโกรัม ทั้งเพศผู้และเพศเมีย ส่วนโคลุกผสมสายเลือดยุโรป และโคลุกผสมพันธุ์ทาจิมะ หรือวากิว เพศผู้จะจำหน่ายได้ราคาสูงกว่าเพศเมีย ที่ 100-110 บาทต่อกิโกรัม ส่วนเพศเมียจะขายได้ต่ำกว่าคือประมาณ 85-90 บาทต่อกิโกรัม โดยราคาซื้อขายจะแตกต่างกันไปบ้างในแต่ละภูมิภาค และขึ้นกับสภาพของโคในวันจำหน่ายด้วย

3.วิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสโคเนื้อไทย

จากการวิเคราะห์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย ที่สรุปในรายงานการพิจารณาศึกษายุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ ได้สรุปจุดแข็ง จุดอ่อน ภัยคุกคามและ โอกาสของอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย ดังนี้

3.1 จุดแข็ง (Strength)

3.1.1 วิถีชีวิตเกษตรกรสอดคล้องกับระบบการเลี้ยงโคเนื้อ ซึ่งฐานเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อที่มีจำนวนมากเกือบ 8 แสนกว่าครัวเรือน และส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 90 เป็นเกษตรกรรายย่อย ที่ใช้แรงงานในครัวเรือนเลี้ยงโคเนื้อ ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ

3.1.2 แหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ในประเทศมีปริมาณมาก รวมทั้งผลพลอยได้จากการเกษตร และเศษเหลือจากโรงงานอุตสาหกรรมเกษตร ได้แก่ มันสำปะหลัง รำ ปลายข้าว ฟางข้าว ต้นและเปลือกข้าวโพดเปลือกสับปะรด ต้นถั่วต่าง ๆ หลังการเก็บเกี่ยว และเศษเหลือจากโรงงานผลไม้ ซึ่งมีราคาถูก

3.1.3 ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนด้านพันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ การป้องกันและกำจัดโรคระบาดสัตว์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์กระจายอยู่ทั่วประเทศ รวมถึงมีสถาบันการศึกษาที่สนับสนุนทางวิชาการอย่างรอบด้าน

3.1.4 ความต้องการบริโภคเนื้อโคในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3.1.5 มีเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพที่เหมาะสม ทั้งการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ (ผสมเทียม การย้ายฝากตัวอ่อน) เพื่อการผลิตโคเนื้อที่สอดคล้องกับศักยภาพของเกษตรกร และตรงกับความต้องการของตลาด มีเทคโนโลยีด้านการจัดการขุนโค มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอาหารสัตว์ในการผลิตโคเนื้อ ที่อยู่ในระดับแนวหน้าของอาเซียน

3.2 จุดอ่อน (Weakness)

3.2.1 โรงงานฆ่าสัตว์มาตรฐานสากลมียังไม่เพียงพอ การตัดแต่งและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยังมีน้อย ผู้ประกอบการขาดความรู้ในด้านการจัดการหลังการฆ่า เช่น การเก็บรักษา การตัดแต่งแยกชิ้นส่วนตามการใช้ประโยชน์ การบ่มเนื้อ การพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ยังมีน้อย ส่วนใหญ่ยังทำลูกชิ้น หรือนิยมบริโภคในรูปเนื้อสด

3.2.2 ปัญหาโรคระบาดสัตว์ (โรคปากและเท้าเปื่อย) ยังมีอยู่ และมีการลักลอบใช้สารเร่งเนื้อแดงผสมในอาหาร เป็นข้อจำกัดการส่งโคมีชีวิตและเนื้อโคไปขายต่างประเทศ (ตลาดโคเนื้อเป็นตลาดเสรีหากอุตสาหกรรมโคเนื้อจะมีมาตรการที่ชัดเจนจะสามารถสร้างเขตปลอดโรคได้)

3.2.3 การเลี้ยงโคเนื้อต้องลงทุนสูงในระยะเริ่มต้น ใช้ระยะเวลาการเลี้ยงนาน และให้ผลตอบแทนค่อนข้างต่ำ

3.2.4 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำยังมีน้อย

3.2.5 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย อายุมาก การศึกษาไม่มาก การยอมรับความรู้หรือเทคโนโลยีการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อไม่รวดเร็วนัก ประสิทธิภาพการผลิตจึงยังไม่เต็มความสามารถ ทำให้ปริมาณการผลิตค่อนข้างต่ำ และการควบคุมคุณภาพยังไม่ดีเท่าที่ควร

3.2.6 การสร้างเครือข่ายเพื่อให้เกิดเชื่อมโยงระหว่างการผลิต และการตลาดมีค่อนข้างน้อย

3.2.7 การประชาสัมพันธ์สร้างค่านิยมในการบริโภคเนื้อโคที่ผลิตในประเทศยังมีน้อย

3.2.8 เทคโนโลยีสารสนเทศไม่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลพื้นฐานโค เช่น ข้อมูลด้านการตลาด ด้านราคา ข้อมูลเรื่องโรค ข้อมูลด้านโรงฆ่า รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องยังไม่สมบูรณ์ชัดเจน จึงไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 โอกาส (Opportunity)

3.3.1 โคมีชีวิต เนื้อโค และผลิตภัณฑ์เป็นที่ต้องการของตลาดเอเชีย ชื่อเสียงด้านอาหารไทยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ทำให้มีโอกาสพัฒนาเนื้อโคเพื่อการส่งออกประเภทพร้อมบริโภค สามารถสร้างเอกลักษณ์อาหารไทยโดยใช้เนื้อโคไทย (Thai premium beef brand) และความต้องการบริโภคเนื้อคุณภาพดีเพิ่มขึ้นทั้งจากผู้บริโภคภายในประเทศและ นักท่องเที่ยว

3.3.2 ความต้องการโคเนื้อ และเนื้อโคเพิ่มมากขึ้น จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ประกอบกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของไทยสามารถเป็นศูนย์กลางการค้าโคเนื้อของเอเชียอีกทั้งประเทศไทยไม่มีข้อขัดแย้งทางการเมืองกับกลุ่มประเทศมุสลิม ทำให้มีโอกาสส่งออกเนื้อโคได้ทั่วโลก รวมถึงผลจากการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสส่งโคเนื้อไปจำหน่ายประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในเขต ASEAN เพิ่มมากขึ้น

3.3.3 ตลาดฮาลาลขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยจึงมีโอกาสในการส่งออกเนื้อโค ไปยังประเทศในกลุ่มมุสลิมค่อนข้างสูง และโอกาสในการพัฒนาโรงฆ่า เพื่อรองรับโคเนื้อเข้าเชือด

3.3.4 โอกาสการร่วมลงทุนในประเทศคู่ค้า โดยใช้ฐานการผลิตในประเทศ หรือลงทุนในต่างประเทศแต่ใช้ทรัพยากรของประเทศไทยเป็นหลัก ในลักษณะของความร่วมมือซึ่งกันและกัน เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านต้องการเทคโนโลยีการผลิตของประเทศไทย

3.4 อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)

3.4.1 การลักลอบนำเข้าเนื้อโคเถื่อน และหนังโคเถื่อนยังมีอยู่ แม้จะมีมาตรการควบคุมแต่การปราบปรามยังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ

3.4.2 การนำเข้าเนื้อโค เครื่องในโค และผลิตภัณฑ์ราคาถูกลงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

3.4.3 การเปิดการค้าเสรี (FTA และ NAFTA) ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถกำหนดภาษีศุลกากรเพื่อป้องกันการนำเข้าเนื้อโคจากต่างประเทศ โดยเฉพาะออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า รวมถึงมาตรการกีดกันทางการค้า กระบวนการนำเข้าที่มีต้นทุนสูง ระเบียบปฏิบัติของประเทศคู่ค้า คู่แข่ง (จีน พม่า) (เช่น buffer zone ของจีนในการควบคุมโรคโคเนื้อ)

3.4.4 การปรับเปลี่ยนนโยบายของประเทศคู่ค้า เช่น ในอดีตจีนนำเข้าโคมีชีวิตแต่ปัจจุบันนำเข้าเนื้อโค และมีมาตรการตรวจสอบที่เข้มงวด

3.4.5 การนำเข้าโคขุน และเนื้อโคจากประเทศที่ยังไม่ปลอดโรค (โรคติดต่อจากโคเนื้อ และ เนื้อโคที่ผิดปกติจากต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศอินเดีย)

ยุทธศาสตร์โคเนื้อ กรมปศุสัตว์ 5 ปี
(พ.ศ.2561-2565)

ผลจากการสังเคราะห์ SWOT โคเนื้อไทยในสถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มข้างหน้าของอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย คณะทำงานได้เสนอแนวทางและมาตรการที่ต้องเร่งดำเนินการเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและส่งผลให้ประเทศไทย “เป็นศูนย์กลางการผลิตโคเนื้อที่เพียงพอต่อการบริโภคและส่งออกในภูมิภาค” โดยมีประเด็นแนวทางในการพัฒนา รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ภายใต้องค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ 1) ด้านเทคโนโลยี 2) ด้านการบริหารจัดการ และ 3) การสร้างแรงจูงใจ ทั้งนี้ เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยประเทศมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 สามารถวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อให้มีความยั่งยืนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการค้าโลกใหม่ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการขยายตัว ในด้านการผลิตและการค้าอย่างต่อเนื่องผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์โคเนื้อในระยะ 5 ปี พ.ศ.2561-2565 ดังนี้

1.วิสัยทัศน์ “เป็นผู้นำการผลิตโคเนื้อที่เพียงพอต่อการบริโภค และส่งออกในภูมิภาค”

2. พันธกิจ

2.1 สร้างและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านโคเนื้อที่เป็นปัจจุบัน มีความถูกต้องแม่นยำ สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง

2.2 เสริมสร้างความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเนื้อโคที่มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะและเพียงพอจากระบบการจำหน่ายที่ได้มาตรฐาน

2.3 ส่งเสริมด้านการพัฒนาการตลาดในประเทศและการส่งออกโคเนื้อ เนื้อโค ผลิตภัณฑ์เนื้อโค และหนังโคจากโคไปตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

2.4 สร้างความเข้มแข็งและความสามารถของระบบการผลิตพันธุ์โคต้นน้ำ ด้านพันธุกรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสมรรถนะการผลิต ให้มีปริมาณเพียงพอต่อการสนับสนุนผลิตโคเนื้ออุตสาหกรรมในทุกระดับ

2.5 สร้างความเข้มแข็ง และการยกระดับการผลิตของเกษตรกรรายย่อย เอกชน ให้สามารถเลี้ยงโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรมตอบสนองต่อการบริโภค สามารถสร้างรายได้เพิ่มและส่งผลต่อการลดความยากจนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ

2.6 รับรองระบบโครงสร้างพื้นฐานในกระบวนการแปรรูปโคเนื้อและเนื้อโคที่ได้มาตรฐานและเพียงพอ มีความสามารถในการบริหารจัดการในกระบวนการฆ่าแล่ ตัดแต่งซาก แปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อโค เครื่องใน การแปรรูปหนังและผลิตภัณฑ์หนังในระดับอุตสาหกรรม การส่งออกในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

2.7 สร้างความเข้มแข็งขององค์กรภาครัฐ เกษตรกร เอกชน ในการรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายสมาคมที่เป็นทางการ ให้สามารถมีการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้มีความก้าวหน้าและพัฒนากระบวนการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม

2.8 สร้างความเข้มแข็งในการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม และมีระบบการติดตาม การประเมินผลการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบ

3.วัตถุประสงค์

- 3.1 เพื่อรักษาเสถียรภาพตลาดการเลี้ยงโคเนื้อและการผลิตเนื้อคุณภาพให้เพียงพอต่อการบริโภค
- 3.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อในประเทศ
- 3.3 พัฒนาระบบการผลิตพันธุ์โคต้นน้ำ ด้านพันธุ์กรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสมรรถนะการผลิต ให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนผลิตโคเนื้ออุตสาหกรรมในทุกระดับ
- 3.4 ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อให้สามารถแข่งขันได้

4.ตัวชี้วัด

- 4.1 ผลิตโคเนื้อเพื่อการบริโภค 1.2 ล้านตัว/ปี คนไทยบริโภคเนื้อโคไม่ต่ำกว่า 2.80 กิโลกรัมต่อคนต่อปี
- 4.2 มีอัตราการเพิ่มประชากรโคไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี
- 4.3 ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อ อย่างน้อยร้อยละ 10

5.เป้าหมายระยะ 5 ปีแรก (ปี 2561-2565)

- 5.1 การผลิตโคเนื้อและเนื้อโคในเชิงอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคและส่งออกไม่น้อยกว่า 1,600,000 ตัว
- 5.2 โรงฆ่าโคมาตรฐานมีเพียงพอรองรับความต้องการการบริโภคเนื้อโคทั้ง 3 ระดับตลาด และมีความสามารถในการบริหารจัดการกระบวนการการฆ่าชำแหละตัดแต่งซาก แปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อโคตามมาตรฐานสากล และรองรับความต้องการการบริโภคเนื้อโคทั้ง 3 ระดับตลาด
- 5.3 มีรูปแบบการบริหารจัดการเชิงธุรกิจโคเนื้อทั้งในและต่างประเทศที่หลากหลาย
- 5.4 มีการวิจัยและนวัตกรรมด้านการผลิตตลอดโซ่อุปทานจนถึงการบริโภคโดยการสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการวิจัยและนวัตกรรมทางการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม

6.ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 3 ด้าน

การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น จำเป็นที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงอุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบตลอดทั้งกระบวนการตั้งแต่การผลิตวัตถุดิบ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อ อาหารสัตว์ ไปจนถึงการแปรรูปในโรงงาน/โรงฆ่า และการตลาด โดยมียุทธศาสตร์ 3 ด้าน ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์ จะประกอบไปด้วยกลยุทธ์ต่างๆ และในแต่ละกลยุทธ์จะประกอบไปด้วย 3 แผนงาน คือ 1) แผนงานด้านเทคโนโลยี 2) แผนงานด้านการบริหารจัดการ และ 3) แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การรักษาตลาด การบริโภคเนื้อโคไทย

จากข้อมูลปริมาณความต้องการโคเนื้อ 1.2 ล้านตัวต่อปี แต่สามารถผลิตได้เพียงประมาณ 1.0 ล้านตัวต่อปี และมีการลักลอบนำเข้าเนื้อโคมาบริโภคในประเทศ จึงกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการดำเนินการดังนี้

เป้าหมาย: รักษาเสถียรภาพด้านความมั่นคงทางอาหารจากเนื้อโคไทย โดยสามารถพึ่งพาตนเองด้วยการผลิตภายในประเทศ รวมทั้งลดและเลิกการนำเข้าเนื้อโคและโคมีชีวิต

ตัวชี้วัด: ผลิตโคเนื้อเพื่อการบริโภคให้เพียงพอ 1.2 ล้านตัวต่อปี และคนไทยได้บริโภคเนื้อโคไม่ต่ำกว่า 3.0 กิโลกรัมต่อคนต่อปี

โดยมีกรอบการดำเนินการประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การสกัดกั้นการนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย การใช้สารเร่งเนื้อแดง และการนำเข้าเนื้อโค ประกอบด้วย 3 แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี มี 2 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 กำหนดระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) และระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ที่เกษตรกรทั่วไปสามารถปฏิบัติได้อย่างสะดวกและทั่วถึง

มาตรการที่ 2 รัฐบาลสนับสนุนการวิจัยชุดตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดง (test kit) ในราคา ถูกเพื่อให้ทุกภาคส่วน (ภาครัฐผู้ประกอบการและผู้บริโภค) สามารถนำไปใช้ตรวจสอบเนื้อโคและรู้ผลได้อย่างรวดเร็ว

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ มี 11 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 ยกระดับประสิทธิภาพของด่านกักกันสัตว์ ด้านศุลกากรโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องภายใต้ก่อนการกำกับดูแลของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม และสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรการที่ 2 บังคับใช้บทลงโทษที่รุนแรงในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าเนื้อโค ผิดกฎหมาย

มาตรการที่ 3 บูรณาการความร่วมมือในการงดใช้สารเร่งเนื้อแดงตลอดโซ่อุปทานนั้น ผู้ผลิตและผู้จำหน่าย รวมทั้งทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเร่งเนื้อแดง เพื่อกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงเพื่อ ใช้อีกกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (เกษตรกรสหกรณ์หน่วยงานรับผิดชอบงานในพื้นที่โรงฆ่าสัตว์และผู้จัดจำหน่ายทุกระดับตลาด)

มาตรการที่ 4 ผลักดัน beef board ให้ขับเคลื่อนตลาดอุตสาหกรรมโคเนื้อด้วยการ สร้างกระแสความรู้ /Road show อย่างต่อเนื่องเรื่องเนื้อนำเข้า (ออสเตรเลีย อินเดีย) เนื้อโคขุนคุณภาพของไทย (เช่น เทศกาลเนื้อโคไทย เป็นต้น) ให้แก่ประชาชนทั่วไปโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข ธนาคารผู้สนับสนุนสินเชื่อในการผลิตโคเนื้อ ผู้ประกอบการเอกชนตลาด Modern Trade ฟาร์มเกษตรกร และสถาบันการศึกษา

มาตรการที่ 5 ผลักดันให้เกิดการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อที่ จำหน่ายในตลาด Modern Trade

มาตรการที่ 6 ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานงบประมาณ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นๆ สนับสนุนงบประมาณการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างกระแสการ รับรู้เรื่องคุณภาพคุณสมบัติการบริโภคที่ดีของเนื้อโคขุนเกรดคุณภาพของไทยอย่างต่อเนื่องผ่านสื่อ On Air On Line โซเชียลมีเดีย/ผู้มีชื่อเสียง ควบคู่ไปกับการจัด Road show ชม ชิม เนื้อไทย เทียบกับเนื้อนำเข้า

มาตรการที่ 7 ภาครัฐผลักดันออกใบรับรองความปลอดภัยใบรับรองคุณภาพเนื้อให้กับ ผู้ประกอบการที่ใช้วัตถุดิบจากเนื้อโคไทย ที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย (มาตรการเร่งด่วน)

มาตรการที่ 8 เร่งรัดการใช้มาตรการการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) กับโคเนื้อในประเทศหลังหย่านมทั้งเพศ ผู้ และเพศเมีย

มาตรการที่ 9 การสร้างกระแสความรู้อย่างต่อเนื่องเรื่องสารเร่งเนื้อแดงให้แก่ เกษตรกร ผู้ประกอบการจำหน่ายเนื้อ (เชิeng) ประชาชน โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น

กรมปศุสัตว์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข รวมถึงผู้ประกอบการเอกชนตลาด Modern Trade สถาบันการศึกษา

มาตรการที่ 10 มีหน่วยงานดำเนินการด้านการตลาดโคเนื้อและเนื้อโคทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านการตลาด แก่วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/ธุรกิจเอกชน ทำการส่งเสริมการส่งออก ประสานงาน และเจรจากับประเทศคู่ค้าเพื่อเพื่อผลักดันการส่งออกร่วมกับรัฐบาลและภาคเอกชน ใน 5 ปีแรก อาจให้กรมปศุสัตว์เป็นผู้ริเริ่มก่อนโดยทำงานร่วมกับสมาคม สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร ในการติดต่อซื้อขายโคเนื้อ โคพันธุ์ และเนื้อโค (แบบเดียวกับที่กรมประมงมีแผนการตลาดปลาสงขลามที่ช่วยงานที่ช่วยผลักดันให้ไทยส่งออกปลาสงขลามได้นับพันล้านบาท) ในระยะยาวอาจปรับเป็นองค์การอิสระที่ไม่หวังผลกำไรแบบเดียวกับหน่วยงาน Meat and Livestock Australia : MLA หรือ SERSIA ของฝรั่งเศส

มาตรการที่ 11 จัดตั้งสถาบันวิจัยพัฒนาโรคปากและเท้าเปื่อยให้ทำหน้าที่วิจัยเกี่ยวกับโรคปากและเท้าเปื่อยให้มีองค์ความรู้ทัดเทียมกับองค์กรระหว่างประเทศและพัฒนาในการนำองค์ความรู้มาใช้ในการกำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันกำจัดโรคดังกล่าวในประเทศเพื่อให้สามารถส่งออกโคมีชีวิตและเนื้อโคแปรรูปไปยังประเทศที่พัฒนาแล้วได้

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ มีมาตรการ ดังนี้

มาตรการเพื่อสร้างกระแสการบริโภคเนื้อโคที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ ทำให้ประชาชนเกิดการตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคผ่านสัญลักษณ์อาหารปลอดภัย (การขึ้นทะเบียนความปลอดภัย จุดจำหน่ายปลอดภัย ร้านอาหารปลอดภัย เป็นต้น) โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่าง กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการบริโภคสินค้าที่ปลอดภัยตั้งแต่ฟาร์มจนถึงโต๊ะอาหาร

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร ประกอบด้วย 3 แผน ดังนี้

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี มี 2 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 มาตรการรับรองมาตรฐาน GMP/ระบบมาตรฐานฮาลาลสำหรับโรงฆ่าภายในประเทศ และ HACCP/ระบบมาตรฐานฮาลาล สำหรับโรงฆ่าที่มีศักยภาพเพื่อการส่งออกโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์ หน่วยงานภาครัฐ รวมไปถึงสถาบันการศึกษาในพื้นที่

มาตรการที่ 2 สร้างกระแสอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) เพื่อให้ผู้บริโภคตระหนักรู้ถึงความสำคัญของความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคที่สามารถพิสูจน์แหล่งที่มาได้และสร้างความมั่นใจและกังวลในตัวสินค้า (Food integrity)

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ มี 4 มาตรการที่สำคัญ ประกอบด้วย

มาตรการที่ 1 ยกระดับโรงฆ่าที่มีอยู่เดิมให้มีความเพียงพอ ทั้งปริมาณและคุณภาพโดยการสำรวจปริมาณความต้องการของตลาดในแต่ละระดับในพื้นที่ เพื่อสามารถลำดับความสำคัญก่อนหลังของการปรับปรุงโรงฆ่าที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การขอสร้างโรงฆ่าแห่งใหม่โดยใช้งบประมาณแผ่นดินต้องมีการเสนอแผนการดำเนินการและการวิเคราะห์ความเหมาะสม (Feasibility Study) ให้สำนักงบประมาณพิจารณา

มาตรการที่ 2 การใช้ประโยชน์จากการทำ Zoning ของเขตปลอดโรค (เขต 2, 8 และ 9) โดยรัฐบาลควรให้การสนับสนุน ปรับปรุง พัฒนาโรงฆ่าให้ได้มาตรฐานการส่งออกเพื่อใช้เป็นต้นแบบสำหรับการยกระดับโรงฆ่าอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาต่อไป เพื่อการสร้างงานการสร้างอาชีพ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantages)

มาตรการที่ 3 ทบทวนกฎหมาย ระเบียบบางอย่างที่ล้าสมัยและไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาโคเนื้อ เช่น พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. 2509 พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558

มาตรการที่ 4 มีศูนย์รวบรวม/ตัดแต่ง และกระจายสินค้า เพื่อให้การเลี้ยงโคเนื้อและอุตสาหกรรมต่อเนื่องมีมาตรฐาน

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ ประกอบด้วย มาตรการที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่

มาตรการที่ 1 ภาครัฐให้การสนับสนุนสิทธิลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ประกอบการโรงฆ่าที่ได้มาตรฐาน GMP/HACCP/ฮาลาล รวมถึงสิทธิพิเศษบางอย่างจากกรมศุลกากร

มาตรการที่ 2 สนับสนุนให้มีสถานที่จัดจำหน่าย (สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องจักร) เนื้อโคที่มีมาตรฐานความปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การกระตุ้นการเพิ่มประชากรโคเนื้อ

จากข้อมูลผลผลิตโคเนื้อที่ผลิตได้ในประเทศ ประมาณ 1.0 ล้านตัวต่อปี ในขณะที่ความต้องการบริโภคคือ 1.2 ล้านตัวต่อปี ซึ่งทำให้การผลิตโคเนื้อไม่เพียงพอต่อการบริโภคอยู่ 0.2 ล้านตัวต่อปี และการกำหนดเป้าหมายผลิตเพื่อการส่งออกเป็น 0.4 ล้านตัว เป้าหมายรวมในการผลิตโคเนื้อเมื่อสิ้นปีที่ 5 ปีตามยุทธศาสตร์จะต้องผลิตโคเนื้อในประเทศให้ได้ 1.6 ล้านตัว (เพื่อการบริโภค รวมกับการส่งออก) ซึ่งต้องเพิ่มสมรรถภาพการผลิตโคเนื้อ เพิ่มอัตราการเจริญเติบโต เพิ่มความสมบูรณ์พันธุ์ และระบบการสืบพันธุ์ของพ่อ-แม่พันธุ์ ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อโดยการเติมแม่พันธุ์เพิ่มเข้าในระบบ รวมทั้งการเพิ่มจำนวนโคเนื้อโดยใช้โคนมเพศผู้และโคนมคัดทิ้ง จึงกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการดำเนินการ ดังนี้

เป้าหมาย: สามารถผลิตโคเนื้อและเนื้อโคในเชิงอุตสาหกรรมเหลือเพื่อการส่งออก

ตัวชี้วัด: อัตราการเพิ่มประชากรโคเนื้อ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี

โดยมีกรอบการดำเนินการประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การเพิ่มปริมาณโคเนื้อทั้งระบบ ประกอบด้วย 3 แผนงาน

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี เพื่อให้โคต้นทางมีระบบการผลิตที่ได้ปริมาณและคุณภาพตามความต้องการของตลาด มี 2 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การนำเข้าพ่อโคพันธุ์ดี น้ำเชื้อ ตัวอ่อน/พัฒนาน้ำเชื้อที่มีอยู่ให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์

มาตรการที่ 2 พัฒนาสมรรถภาพการผลิตให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ เพื่อผลิตโคต้นทางที่มีระบบการผลิตที่สามารถพัฒนาเชื่อมต่อไปยังโซ่อุปทานกลางทางและปลายทาง มี 8 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 เร่งรัดการผลิตและการกระจายโคพ่อพันธุ์ดีที่ไม่มีปัญหาด้านคุณภาพซากและความสมบูรณ์พันธุ์ ให้ถึงมือเกษตรกรให้รวดเร็วที่สุด

มาตรการที่ 2 กำหนดให้ลูกโคเกิดใหม่ที่ได้จากพ่อโคพันธุ์/น้ำเชื้อที่มีการพัฒนา/นำเข้าของพันธุ์โคเนื้อในตลาดแต่ละระดับ ขึ้นทะเบียน (NID) เพื่อเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลโคต้นทางในอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย อันจะนำไปสู่จุดเริ่มต้นของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ

มาตรการที่ 3 การใช้โคนมเพศผู้เพื่อทดแทนโคเนื้อ ไม่น้อยกว่า 200,000 ตัว/ปี

มาตรการที่ 4 เพิ่มฐานแม่พันธุ์โคเนื้อภายใต้โครงการส่งเสริมของภาครัฐให้เพียงพอไม่ต่ำกว่า 500,000 แม่ ในระยะเวลา 5 ปี พร้อมการใช้แม่โคนมคัดทิ้งเพื่อผลิตลูกผสมโคเนื้อและเพื่อการผลิตเนื้อโค (ร้อยละ 20 ต่อปีหรือประมาณ 50,000 ตัว/ปี)

มาตรการที่ 5 การสร้าง Brand เนื้อโคคุณภาพไทย (Thai Premium Beef) ประกอบด้วย 3 กลุ่มผลิตภัณฑ์ กล่าวคือ กลุ่มเนื้อโคขุนคุณภาพเกรดไขมันแทรก (ปริมาณการผลิต 20,000 ตัวต่อปี) กลุ่มเนื้อโคขุนไม่เน้นไขมันแทรก (กำลังการผลิตกว่า 500,000 ตัว/ปี) และกลุ่มเนื้อธรรมชาติ (Natural beef) กำลังผลิตกว่า 100,000 ตัว/ปี ที่สร้างความมั่นใจให้ความปลอดภัย และคุณภาพที่แข่งขันได้

มาตรการที่ 6 บังคับให้ใช้นโยบาย/มาตรการ ห้ามขาย/ห้ามฆ่าแม่โคสมบูรณ์พันธุ์

มาตรการที่ 7 เพิ่มประสิทธิภาพอัตราเลี้ยงรอดถึงหย่านมของลูกโคให้ได้ร้อยละ 60 โดยเฉลี่ย

มาตรการที่ 8 เพิ่มประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการผลิตโคขุน

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ การพัฒนา การใช้ประโยชน์ แม่โคเนื้อของไทย มี 4 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การให้แรงจูงใจแก่เกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อพ่อแม่พันธุ์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนรับรองตามพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. 2509 สำหรับลูกโคที่เกิดจากแม่โคที่ได้รับน้ำเชื้อนำเข้า/น้ำเชื้อที่พัฒนาแล้วและได้รับการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ(NID) ตัวอย่าง เช่น ประเทศสวีเดนเมื่อปี พ.ศ. 2550 มีการให้เงินอุดหนุนเกษตรกรที่เลี้ยงโคอินทรีย์ตัวละ 200 ฟรังก์ และต่อไปจะเพิ่มเป็นตัวละ 600 ฟรังก์

มาตรการที่ 2 ขอความร่วมมือกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารพาณิชย์ให้ปล่อยสินเชื่อระยะปานกลางและระยะยาวให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกที่ต้องใช้ระยะเวลาหลายปีกว่าจะเริ่มได้รับผลตอบแทนรวมทั้งให้เกษตรกรสามารถนำแม่โคสมบูรณ์พันธุ์/ลูกโคที่ได้รับการขึ้นทะเบียนใช้เป็นหลักค้ำประกันสินเชื่อได้

มาตรการที่ 3 จัดตั้งกองทุนสงเคราะห์การเลี้ยงโคเนื้อ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถมีทุนในการเริ่มและขยายการเลี้ยงโคเนื้อ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดโครงการประกันภัยพ่อแม่พันธุ์โดยการขับเคลื่อนของหน่วยงานภาครัฐ

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้เปิดตลาดเนื้อโคพื้นเมืองในตลาด Modern Trade

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

เป้าหมายเพื่อการบูรณาการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างกรมปศุสัตว์และส่วนราชการเกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่เอกชนเกษตรกร / กลุ่มเกษตรกร / สหกรณ์ โดยการพัฒนาแต่ละด้าน มี 2 แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี

มาตรการ ในการสร้างสมาร์ตฟาร์มเมอร์ด้วยการใช้ระบบสารสนเทศมาเชื่อมโยงเครือข่ายระบบอุตสาหกรรมโคเนื้อตลอดโซ่อุปสงค์และอุปทาน เพื่อให้เกษตรกรสามารถทราบความเคลื่อนไหว

เกี่ยวกับการผลิตโคเนื้อทั้งระบบ (ราคาจำหน่ายโคมีชีวิต/เนื้อโคในและต่างประเทศครีบบราควัตถุดิบอาหารสัตว์ และอื่น ๆ)

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 6 มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ 1 การกำหนดพื้นที่การเลี้ยงโคเนื้อโดยความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่รวบรวมเกษตรกรรายย่อยรวมกลุ่มกันเป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อลดต้นทุน ในการจัดซื้อปัจจัยการผลิตรวมทั้งทำการขายและแปรรูปเนื้อโคร่วมกันในรูปแบบโครงการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่ (Area Base Development) ในลักษณะโครงการพัฒนาระดับจังหวัด (ให้อยู่ในแผนของการพัฒนาจังหวัด) ภายใต้เงื่อนไขสำคัญคือจังหวัดที่มีองค์ประกอบและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ

มาตรการที่ 2 การสนับสนุนเครื่องมือและกลไก รวมทั้งด้านความรู้ วิชาการ ด้านงานวิจัย ด้านสินเชื่อ การประกันพ่อแม่พันธุ์โดยบูรณาการความร่วมมือแบบประชารัฐ (ผู้เชี่ยวชาญภาครัฐ / ภาคประชาชนสถาบันการศึกษาในพื้นที่) ทั้งนี้ การสนับสนุนระบบพี่เลี้ยงให้แก่เกษตรกรที่มีความจำเพาะในพื้นที่ อาจจะอยู่ในรูปของการทำข้อเสนอระดับจังหวัดซึ่งมีความร่วมมือระหว่างเกษตรกรนักวิชาการรวมทั้งกรมปศุสัตว์ มหาวิทยาลัย และภาคเอกชนในพื้นที่

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนการร่วมมือรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายตลอดโซ่อุปทานโดยวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในทุกระดับเพื่อให้สามารถทราบสถานภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อของประเทศเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบริหารจัดการการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อลดต้นทุนการผลิตเพิ่มปริมาณโคมีชีวิตในระบบรวมทั้งการจัดทำปฏิทินการผลิตให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงเวลา

มาตรการที่ 4 สนับสนุนการรวมกลุ่มระหว่างสหกรณ์ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพื่อให้เกิดห่วงโซ่การผลิตและอำนาจการสั่งซื้อ

มาตรฐานที่ 5 สนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคและกลุ่มวิสาหกิจ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

มาตรการที่ 6 สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความรู้ด้านโคเนื้อครบวงจร

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิตและการสร้างโอกาสจากผลเนื้อมำเข้า

เป้าหมายเป็นการบูรณาการร่วมระหว่างกลุ่มประสานกับหน่วยงานส่วนภูมิภาคและเอกชน สถาบันการศึกษา/เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ โดยมี 3 แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย 2 มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ 1 สนับสนุนการนำผลงานวิจัยด้านนวัตกรรมรูปแบบการเลี้ยงไปใช้ในระดับฟาร์ม (เช่น Natural beef, Organic beef, ระบบการเลี้ยงแบบลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การบริหารจัดการโรงฆ่าแบบ Zero Waste นวัตกรรมเพิ่มมูลค่าเนื้อโคจากเทคโนโลยีเนื้อสัตว์ เป็นต้น)

มาตรการที่ 2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีด้านการส่งเสริมการขาย (เช่น เทคโนโลยีการตัดแต่ง / การนำไปใช้ประโยชน์)

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ มี 8 มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมต้นทาง สร้างความหลากหลายของโคเนื้อที่มีอยู่ในประเทศจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอาหารหรือฟีดอาหาร ที่มีความหลากหลายที่สร้างความแตกต่างในคุณภาพของเนื้อโค

มาตรการที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมกลางทางเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีการตัดแต่งนวัตกรรมแปรรูปเนื้อโคและเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากผลพลอยได้จากโคในโรงฆ่า

มาตรการที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายทาง (Processing / Meat Product Development) การบริการอาหาร (Food Service) จากวัฒนธรรมการบริโภคที่หลากหลายของประเทศไทย เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร (ผลิตภัณฑ์พร้อมบริโภค) และนวัตกรรมบริการ (Service innovation) ซึ่งทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และการสร้างงานด้วยนวัตกรรมอาหาร และนวัตกรรมบริการในทุกกลุ่มคนเป้าหมาย

มาตรการที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวข้อง พัฒนาระบบการจัดเก็บ การรวบรวมผลพลอยได้ (เลือด หนัง กระดูก) เพื่อรักษาคุณภาพก่อนส่งต่อให้อุตสาหกรรมเกี่ยวข้องอื่น ๆ (อุตสาหกรรมฟอกหนัง อุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมผลิตปุ๋ย)

มาตรการที่ 5 สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน สร้างโอกาสความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงการผลิตร่วมกันระหว่างภูมิภาคอาเซียน (ร่วมกันผลิต ร่วมกันขาย ร่วมกันบริโภค) ในการพัฒนาระบบตลาดโคมีชีวิตและเนื้อโค (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์)

มาตรการที่ 6 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนของต่างชาติ สนับสนุนการศึกษาวิจัยถึงข้อดีข้อเสียและผลกระทบทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจในการร่วมลงทุนระหว่างประเทศในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ (เช่น ออسترเลียใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิต และการแปรรูปเพื่อส่งออก) (BOI/ กรมปศุสัตว์)

มาตรการที่ 7 สนับสนุนการวิจัยที่ถูกต้องครบถ้วนและตรงประเด็นโดยให้ความสำคัญกับงานวิจัยและพัฒนาแบบองค์รวม รวมทั้งการพัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานเนื้อโค (From Farm to Table)

มาตรการที่ 8 รัฐบาลควรสนับสนุน Farm Quarantine ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน สำหรับการส่งออก/ปรับกฎระเบียบการเจรจาเรียกค่าผ่านด่าน (ค่าสัตว์)

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ มี 2 มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ 1 การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการในประเทศ (โรงงานแปรรูป/ร้านจำหน่ายเนื้อ/ร้านอาหาร) ที่ใช้เนื้อโคจากโคในประเทศซึ่งผ่านโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน เช่น สิทธิพิเศษด้านภาษีเงินเชื่อ การประชาสัมพันธ์ การหนุนเสริมทางสังคม และการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและประวัติ Product Origin

มาตรการที่ 2 การสนับสนุนการลงทุน(Food Service) ในประเทศเพื่อนบ้านในรูปแบบของการเปิดเจรจาการค้าระหว่างประเทศ/นิทรรศการ(Road Show)/ประชาสัมพันธ์ การบูรณาการความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรสหกรณ์กับกระทรวงพาณิชย์ เช่น กรมการค้าต่างประเทศ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งกระทรวงต่างประเทศ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการพืชอาหารสัตว์และอาหารสัตว์สำหรับโคเนื้อ

ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตพืชอาหารอันดับต้นของโลก มีสต็อกแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ในปริมาณมากราคาถูกและมีผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมเกษตรมหาศาล เช่น มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน สับปะรด ควรใช้ประโยชน์เป็นอาหารโคเนื้อเพื่อแก้ไข ปัญหาประสิทธิภาพการผลิตและต้นทุนการผลิตโคเนื้อ ซึ่งหากรัฐบาลส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการเก็บเกี่ยวและแปรรูปเป็นอาหารสัตว์ได้อย่างเต็มศักยภาพ ประเทศไทยจะสามารถใช้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารเลี้ยงประชากรโคเนื้อได้กว่า 16 ล้านตัวต่อปี ซึ่งจะส่งผลให้โคมีชีวิต เนื้อโคและผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการบริโภคเนื้อโคของเอเชียที่เพิ่มมากขึ้นจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าโคเนื้อของเอเชีย

เป้าหมาย: ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงโคเนื้อ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการจัดการด้านอาหารโคเนื้อ

ตัวชี้วัด: ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อในทุกระบบ อย่างน้อยร้อยละ 10
โดยมีกรอบการดำเนินการประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การปฏิรูประบบการผลิตการเก็บเกี่ยวการแปรรูปและถนอมรักษาพืชอาหารและเศษเหลือจากอุตสาหกรรมเกษตรเชิงพาณิชย์

โดยมี 3 แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี มี 2 มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีระบบการผลิตเก็บเกี่ยวรวบรวมวัตถุดิบอาหารสัตว์โดยใช้เครื่องจักรกลการเกษตรเพื่อลดแรงงาน ลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยพัฒนาสร้างนวัตกรรมการแปรรูป การถนอมและผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เคี้ยวเอื้อง ทั้งในรูปแบบอาหารแห้ง และอาหารหมักให้สอดคล้องตามปฏิทินการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ของท้องถิ่น

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 4 มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ 1 พัฒนาศูนย์ธุรกิจผลิตพืชอาหารสัตว์เกษตรแปลงใหญ่(Feed Production Zone) โดยการส่งเสริมรวมกลุ่มเกษตรกร (วิสาหกิจ/สหกรณ์) เพื่อให้เกิดการกระจายการใช้ทรัพยากรที่ดิน น้ำ แรงงาน และรายได้ในระบบการผลิตพืชอุตสาหกรรมของชุมชนเศรษฐกิจฐานรากที่สมดุล

มาตรการที่ 2 สร้างศูนย์อาหารสัตว์ชุมชน(Feed center/Hub) โดยการสนับสนุนการพัฒนาหน่วยธุรกิจโรงงานอาหารสัตว์ชุมชนเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อบริหารจัดการระบบการจัดเก็บ แปรรูปและสร้างผลิตภัณฑ์สูตรอาหารสัตว์ บริการสมาชิกและเกษตรกรในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 3 ยกระดับการให้บริการเชิงรุกการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอาหารสัตว์ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และเอกชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

มาตรการที่ 4 สนับสนุนการแก้ไขปัญหาวันพิษจากการเผาฟางข้าว และต้มข้าวโพดหลังเก็บเกี่ยว โดยสนับสนุนให้ภาครัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จัดหาเครื่องสับเศษพืชและเครื่องอัดฟ่อนให้ศูนย์อาหารสัตว์ชุมชนนำไปรับซื้อผลพลอยได้จากการปลูกพืชดังกล่าวมาพัฒนาเป็นอาหารโคเนื้อ

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ มี 2 มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เพื่อพัฒนาธุรกิจการผลิตเก็บเกี่ยวแปรรูป และผลิตภัณฑ์อาหารสำหรับเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจ/สหกรณ์

มาตรการที่ 2 อุดหนุนการวิจัย พัฒนาระบบการผลิตพืชอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหาร สัตว์แบบอินทรีย์สำหรับเกษตรกร/กลุ่ม/วิสาหกิจ/สหกรณ์ ผู้ต้องการผลิตเนื้อโคและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพอินทรีย์ (Organic Beef/Healthy Beef) เพื่อให้เพียงพอับความต้องการของตลาดที่เครื่องขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 2 การใช้ประโยชน์นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ

นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารคนเหือเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ เทคโนโลยีการผลิตอาหารสัตว์ให้มีคุณภาพและคุณภาพของคนเหือเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมโคเนื้อ นอกจากนี้การจัดการให้อาหารโคเนื้อจะเป็นระบบที่เพิ่มประสิทธิภาพลดต้นทุนการผลิตและทำให้อาหารโคมีคุณภาพ ทั้งนี้ มีมาตรการสำคัญ ประกอบด้วย 3 แผนงาน ได้แก่

แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี มี 2 มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมอาหารและการจัดการให้อาหารสัตว์เพื่อยกระดับ ประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อ โดยวิทยาการอาหารและการจัดการให้อาหาร โดย 1) แม่พันธุ์ ทำให้สามารถผลิตลูก ได้อัตราร้อยละ 70 ต่อปี 2) การผลิตโคขุน กรณีโคลูกผสมยุโรป น้ำหนักมีชีวิตประมาณ 650 กิโลกรัม สามารถให้ ผลผลิตน้ำหนักซาก 360 กิโลกรัม กรณีของโคลูกผสมบราห์มัน น้ำหนักมีชีวิตประมาณ 490 กิโลกรัม สามารถให้ ผลผลิตน้ำหนักซาก 260 กิโลกรัม และ กรณีโคพื้นเมือง น้ำหนักมีชีวิตประมาณ 300 กิโลกรัม สามารถให้ผลผลิต น้ำหนักซาก 160 กิโลกรัม

มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาหารสัตว์ขั้นสูงเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการศึกษาคุณค่าทางโภชนาการของวัตถุดิบอาหารสัตว์ (nutritive values) ความต้องการโภชนาการของโคเนื้อ (Nutrient Requirements) และการสร้างผลิตภัณฑ์เสริมอาหารโคเนื้อ (Formula Feed) ในแต่ละพื้นที่/ท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับโคเนื้อแต่ละพันธุ์/เพศ/ช่วงอายุ และเป้าหมายการให้ผลผลิต ตามความต้องการของตลาดในแต่ละระดับ

แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ มี 3 มาตรการที่สำคัญ ประกอบด้วย

มาตรการที่ 1 แกไขระเบียบราชการเพื่อยกระดับหน่วยงานด้านอาหารสัตว์ของภาครัฐ ให้สามารถบริการผลิตอาหารสัตว์เชิงพาณิชย์ให้บริการเกษตรกร/วิสาหกิจ/สหกรณ์

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการพันธุ์ พืชอาหารสัตว์ ผลพลอยได้จากการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร และอาหารราคาตกต่ำเพื่อเป็นวัตถุดิบลด ต้นทุนอาหารสัตว์

มาตรการที่ 3 ผลักดันให้วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์ สามารถผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ ในราคาที่เป็นธรรม เพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกรสมาชิก/เครือข่าย โดยสนับสนุนส่งเสริมการสร้างศูนย์อาหารสัตว์ ชุมชน พัฒนาหน่วยธุรกิจโรงงานอาหารสัตว์ชุมชน

แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ มี 2 มาตรการที่สำคัญ ประกอบด้วย

มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับธุรกิจอาหารโคเนื้อ เช่น กลุ่มเกษตรกร/ วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/SME/SMAE เป็นต้น

มาตรการที่ 2 สนับสนุนการสร้างศักยภาพเกษตรกรและพี่เลี้ยง สำหรับกลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/SME/SMAE ที่ต้องการประกอบธุรกิจอาหารโคเนื้อ

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อข้างต้น จะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบและปรับเปลี่ยนสถานการณ์โคเนื้อจากที่ถดถอยไปสู่การเจริญเติบโตอย่างมีอนาคตที่มั่นคง โดยภาคเกษตรกรรมเป็นแกนหลัก และการบูรณาการจากภาคเอกชน เพื่อช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมนี้ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่นำพาเศรษฐกิจของประเทศไปสู่อนาคตอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุเป้าหมายการสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ให้กับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

สรุปกรอบยุทธศาสตร์โคเนื้อ 5 ปี พ.ศ.2561-2565 และหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การรักษาตลาดการบริโภคเนื้อโคไทย เป้าประสงค์ : สร้างเสถียรภาพความมั่นคงทางอาหารจากเนื้อโคไทย โดยสามารถพึ่งพาตนเองด้วยการผลิตภายในประเทศ ลดและเลิกการนำเข้าเนื้อโคและโคมีชีวิต ตัวชี้วัด : 1.ผลิตโคเนื้อไทยคุณภาพเพียงพอต่อการบริโภคอย่างน้อย 1.2 ล้านตัวต่อปี 2.คนไทยบริโภคเนื้อโคไม่ต่ำกว่า 3.0 กิโลกรัมต่อคนต่อปี			
กลยุทธ์ที่ 1 การสกัดกั้นการนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย การใช้สารเร่งเนื้อแดง และการนำเข้าเนื้อโค	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 กำหนดระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) และระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	กสก.	สคบ./สทป./ศทส./กสส./สพพ./กพก.
	มาตรการที่ 2 รัฐบาลสนับสนุนการวิจัยชุดตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดง (test kit) ในราคาถูกลงเพื่อให้ทุกภาคส่วน (ภาครัฐผู้ประกอบการและผู้บริโภค) สามารถนำไปใช้ตรวจสอบเนื้อโคและรู้ผลได้อย่างรวดเร็ว	สตส.	สทช./กวป.
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 ยกระดับประสิทธิภาพของด่านกักกันสัตว์ ด้านศุลกากรโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม และสำนักนายกรัฐมนตรี	กสก.	ก.การคลัง ก.มหาดไทย ก.กลาโหม และสำนัก นายกรัฐมนตรี
	มาตรการที่ 2 บังคับใช้บทลงโทษที่รุนแรงในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย	กสก.	สคบ./สกก.

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 1 การสกัดกั้นการนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย การใช้สารเร่งเนื้อแดง และการนำเข้าเนื้อโค(ต่อ)	มาตรการที่ 3 บูรณาการความร่วมมือในการดใช้สารเร่งเนื้อแดงตลอดโซ่อุปทานทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่าย รวมทั้งทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเร่งเนื้อแดง เพื่อกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงเพื่อถือใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (เกษตรกรสหกรณ์หน่วยงานรับผิดชอบงานในพื้นที่โรงฆ่าสัตว์และผู้จัดจำหน่ายทุกระดับตลาด)	กยส.	กสก./สพส./สตส./สคบ./สกม.
	มาตรการที่ 4 ผลักดัน beef board ให้ขับเคลื่อนตลาดอุตสาหกรรมโคเนื้อด้วยการสร้างกระแสความรู้/Road show อย่างต่อเนื่องเรื่องเนื้อนำเข้า (ออสเตรเลีย อินเดีย) เนื้อโคขุนคุณภาพของไทย (เช่น เทศกาลเนื้อโคไทย เป็นต้น) ให้แก่ประชาชนทั่วไปโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข ธนาคารผู้สนับสนุนสินเชื่อในการผลิตโคเนื้อ ผู้ประกอบการเอกชนตลาด Modern Trade ฟาร์มเกษตรกร และสถาบันการศึกษา	กสส.	กผส./กรมส่งเสริมสหกรณ์/กรมการค้าภายใน/กระทรวงสาธารณสุข/ธนาคารผู้สนับสนุนสินเชื่อ
	มาตรการที่ 5 ผลักดันให้เกิดการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อที่จำหน่ายในตลาด Modern Trade	สพส.	กสก.
	มาตรการที่ 6 การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างกระแสการรับรู้เรื่องคุณภาพคุณสมบัติการบริโภคที่ดีของเนื้อโคขุนเกรดคุณภาพของไทยอย่างต่อเนื่องผ่านสื่อ On Air On Line โซเชียลมีเดีย/ผู้มีชื่อเสียง ควบคู่ไปกับการจัด Road show ชม ชิม เนื้อไทย เทียบกับเนื้อนำเข้า	กสส.	สลก.(ประชาสัมพันธ์)/กผส./กระทรวงพาณิชย์
	มาตรการที่ 7 ภาครัฐผลักดันออกใบรับรองความปลอดภัยใบรับรองคุณภาพเนื้อให้กับผู้ประกอบการที่ใช้วัตถุดิบจากเนื้อโคไทย ที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย (มาตรการเร่งด่วน)	สพส.	กยส.
	มาตรการที่ 8 เร่งรัดการใช้มาตรการการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) กับโคเนื้อในประเทศหลังหย่านมทั้งเพศผู้ และเพศเมีย	กสก.	กสส./สพพ.

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 1 การสกัดกั้นการนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย การใช้สารเร่งเนื้อแดง และการนำเข้าเนื้อโค(ต่อ)	มาตรการที่ 9 การสร้างกระแสความรู้อย่างต่อเนื่องเรื่องสารเร่งเนื้อแดงให้แก่ เกษตรกรผู้ประกอบการจำหน่ายเนื้อ (เชิยง) ประชาชน โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมปศุสัตว์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข รวมถึงผู้ประกอบการเอกชนตลาด Modern Trade สถาบันการศึกษา	กยส.	สพส./กสส./สลก./กรมการค้าภายใน/กระทรวงสาธารณสุข
	มาตรการที่ 10 มีหน่วยงานดำเนินการด้านการตลาดโคเนื้อและเนื้อโคทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านการตลาด แก่วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/ธุรกิจเอกชน ทำการส่งเสริมการส่งออก ประสานงาน และเจรจากับประเทศคู่ค้าเพื่อเพื่อผลักดันการส่งออกร่วมกับรัฐบาลและภาคเอกชน ใน 5 ปีแรก อาจให้กรมปศุสัตว์เป็นผู้ริเริ่มก่อนโดยทำงานร่วมกับสมาคม สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรในการติดต่อซื้อขายโคเนื้อ โคพันธุ์และเนื้อโค (แบบเดียวกับที่กรมประมงมีแผนการตลาดปลาสงายงามที่ช่วยงานที่ช่วยผลักดันให้ไทยส่งออกปลาสงายงามได้นับพันล้านบาท) ในระยะยาวอาจปรับเป็นองค์การอิสระที่ไม่หวังผลกำไรแบบเดียวกับหน่วยงาน Meat and Livestock Australia : MLA หรือ SERSIA ของฝรั่งเศส	กสส.	กผส./กรป./กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
	มาตรการที่ 11 จัดตั้งสถาบันวิจัยพัฒนาโรคปากและเท้าเปื่อยให้ทำหน้าที่วิจัยเกี่ยวกับโรคปากและเท้าเปื่อยให้มีองค์ความรู้ทัดเทียมกับองค์กรระหว่างประเทศและพัฒนาในการนำองค์ความรู้มาใช้ในการกำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันกำจัดโรคดังกล่าวในประเทศเพื่อให้สามารถส่งออกโคมีชีวิตและเนื้อโคแปรรูปไปยังประเทศที่พัฒนาแล้วได้	สสข.	กวป./สคบ./กสก.
	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 สร้างกระแสการบริโภคเนื้อโคที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ ทำให้ประชาชนเกิดการตระหนักถึงความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคผ่านสัญลักษณ์อาหารปลอดภัย (การขึ้นทะเบียนความปลอดภัย จุดจำหน่ายปลอดภัย ร้านอาหารปลอดภัย เป็นต้น) โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการบริโภคสินค้าที่ปลอดภัยตั้งแต่ฟาร์มจนถึงโต๊ะอาหาร	สพส.	กผส./กสส.

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 มาตรการรับรองมาตรฐาน GMP/ระบบมาตรฐานฮาลาลสำหรับโรงฆ่าภายในประเทศ และ HRCCP/ระบบมาตรฐานฮาลาล สำหรับโรงฆ่าที่มีศักยภาพเพื่อการส่งออกโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์ หน่วยงานภาครัฐ รวมไปถึงสถาบันการศึกษาในพื้นที่	สพส.	สคบ.
	มาตรการที่ 2 สร้างกระแสอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) เพื่อให้ผู้บริโภคตระหนักรู้ถึงความสำคัญของความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคที่สามารถพิสูจน์แหล่งที่มาได้ และสร้างความมั่นใจและกังวลในตัวสินค้า(Food integrity)	สพส.	สคบ./สลก.
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 ยกระดับโรงฆ่าที่มีอยู่เดิมให้มีความเพียงพอ ทั้งปริมาณและคุณภาพโดยการสำรวจปริมาณความต้องการของตลาดในแต่ละระดับในพื้นที่ เพื่อสามารถลำดับความสำคัญก่อนหลังของการปรับปรุงโรงฆ่าที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การก่อสร้างโรงฆ่าแห่งใหม่โดยใช้งบประมาณแผ่นดินต้องมีการเสนอแผนการดำเนินการและการวิเคราะห์ความเหมาะสม (Feasibility Study) ให้สำนักงานประมาณพิจารณา	สพส.	กสส.
	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 มาตรการรับรองมาตรฐาน GMP/ระบบมาตรฐานฮาลาลสำหรับโรงฆ่าภายในประเทศ และ HRCCP/ระบบมาตรฐานฮาลาล สำหรับโรงฆ่าที่มีศักยภาพเพื่อการส่งออกโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์ หน่วยงานภาครัฐ รวมไปถึงสถาบันการศึกษาในพื้นที่	สพส.	สคบ.
	มาตรการที่ 2 การใช้ประโยชน์จากการทำ Zoning ของเขตปลอดโรค (เขต 2, 8 และ 9) โดยรัฐบาล ควรให้การสนับสนุน ปรับปรุง พัฒนาโรงฆ่าให้ได้มาตรฐานการส่งออกเพื่อใช้เป็นต้นแบบสำหรับการยกระดับโรงฆ่าอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาต่อไป เพื่อการสร้างงานการสร้างอาชีพ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantages)	สคบ.	กสก.
	มาตรการที่ 3 ทบทวนกฎหมาย ระเบียบบางอย่างที่ล้าสมัยและไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาโคเนื้อ เช่น พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์พ.ศ. 2509 พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์พ.ศ. 2558	สกม.	สคบ./สพส./สพพ.

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร (ต่อ)	มาตรการที่ 4 มีศูนย์รวบรวม/ตัดแต่ง และกระจายสินค้า เพื่อให้การเลี้ยงโคเนื้อและอุตสาหกรรมต่อเนื่องมีมาตรฐาน	กผส.	กสส.
	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 ภาครัฐให้การสนับสนุนสิทธิลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ประกอบการโรงฆ่าที่ได้มาตรฐาน GMP/HACCP/ฮาลาล รวมถึงสิทธิพิเศษบางอย่างจากกรมศุลกากร	สพส.	กสส.
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การกระตุ้นการเพิ่มประชากรโคเนื้อ เป้าประสงค์ : ผลิตโคเนื้อและเนื้อโคในเชิงอุตสาหกรรม เหลือเพื่อการส่งออก โดยการเพิ่มสมรรถภาพการผลิตของโคเนื้อ ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อและการเพิ่มแม่พันธุ์โคเนื้อ เข้าในระบบ รวมทั้งการเพิ่มผลผลิตเนื้อจากโคนมเพศผู้ และโคนมเพศเมียคัดทิ้ง ตัวชี้วัด : อัตราการเพิ่มประชากรโคไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี			
กลยุทธ์ที่ 1 การเพิ่มปริมาณโคเนื้อทั้งระบบ	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 การนำเข้าพ่อโคพันธุ์ดี น้ำเชื้อ ตัวอ่อน/พัฒนาน้ำเชื้อที่มีอยู่ให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์	สทป.	สพพ.
	มาตรการที่ 2 พัฒนาสมรรถภาพการผลิตให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์	สทป.	สพพ./สอส./กสส.
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 เร่งรัดการผลิตและการกระจายโคพ่อพันธุ์ดีที่ไม่มีปัญหาด้านคุณภาพซากและความสมบูรณ์พันธุ์ ให้ถึงมือเกษตรกรให้รวดเร็วที่สุด	สพพ.	กสส.
	มาตรการที่ 2 กำหนดให้ลูกโคเกิดใหม่ที่ได้จากพ่อโคพันธุ์/น้ำเชื้อที่มีการพัฒนา/นำเข้า ของพันธุ์โคเนื้อในตลาดแต่ละระดับ ขึ้นทะเบียน (NID) เพื่อเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลโคต้นทางในอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย อันจะนำไปสู่จุดเริ่มต้นของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ	สทป.	กสส./สพพ./สพส.
ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 1 การเพิ่มปริมาณโคเนื้อทั้งระบบ(ต่อ)	มาตรการที่ 3 การใช้โคนมเพศผู้เพื่อทดแทนโคเนื้อ ไม่น้อยกว่า 200,000 ตัว/ปี	กสส.	สอส./สพพ./ สทป./กผส.
	มาตรการที่ 4 เพิ่มฐานแม่พันธุ์โคเนื้อภายใต้โครงการส่งเสริมของภาครัฐให้เพียงพอไม่ต่ำกว่า 500,000 แม่ ในระยะเวลา 5 ปี พร้อมการใช้แม่โคนมคัดทิ้งเพื่อผลิตลูกผสมโคเนื้อและเพื่อการผลิตเนื้อโค (ร้อยละ 20 ต่อปีหรือประมาณ 50,000 ตัว/ปี)	กสส.	สอส./สพพ./ สทป./กผส./ กองทุน สงเคราะห์/ ชกส.
	มาตรการที่ 5 การสร้าง Brand เนื้อโคคุณภาพไทย (Thai Premium Beef) ประกอบด้วย 3 กลุ่มผลิตภัณฑ์ กล่าวคือ กลุ่มเนื้อโคขุนคุณภาพเกรดไขมันแทรก (ปริมาณการผลิต 20,000 ตัวต่อปี) กลุ่มเนื้อโคขุนไม่เน้นไขมันแทรก (กำลังการผลิตกว่า 500,000 ตัว/ปี) และกลุ่มโคเนื้อธรรมชาติ (Natural beef) กำลังผลิตกว่า 100,000 ตัว/ปี) ที่สร้างความมั่นใจให้ความปลอดภัย และคุณภาพที่แข่งขันได้	กผส.	กสส./สอส./ สพพ./สพส.
	มาตรการที่ 6 บังคับให้ใช้ในนโยบาย/มาตรการ ห้ามขาย/ห้ามฆ่าแม่โคสมบูรณ์พันธุ์	สคบ.	กสก./กสส.
	มาตรการที่ 7 เพิ่มประสิทธิภาพอัตราเลี้ยงรอดถึงหย่านมของลูกโคให้ได้ร้อยละ 60 โดยเฉลี่ย	กสส.	สทป./สพพ./ สอส.
	มาตรการที่ 8 เพิ่มประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการผลิตโคขุน	สอส.	กสส.
	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 การให้แรงจูงใจแก่เกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อพ่อแม่พันธุ์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนรับรองตามพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. 2509 สำหรับลูกโคที่เกิดจากแม่โคที่ได้รับน้ำเชื่อนำเข้า/น้ำเชื้อที่พัฒนาแล้วและได้รับการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ(NID)	กสส.	สทป./กสก.
	มาตรการที่ 2 สินเชื้อระยะปานกลางและระยะยาวให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกที่ต้องใช้ระยะเวลาหลายปีกว่าจะเริ่มได้รับผลตอบแทนรวมทั้งให้เกษตรกรสามารถนำแม่โคสมบูรณ์พันธุ์/ลูกโคที่ได้รับการขึ้นทะเบียนใช้เป็นหลักคำประกันสินเชื่อได้	กสส.	ชกส./ธนาคาร พาณิชย์
	มาตรการที่ 3 จัดตั้งกองทุนสงเคราะห์การเลี้ยงโคเนื้อ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถมีทุนในการเริ่มและขยายการเลี้ยงโคเนื้อ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดโครงการประกันภัยพ่อแม่พันธุ์โดยการขับเคลื่อนของหน่วยงานภาครัฐ	กสส.	สกก./ชกส./ ธนาคาร พาณิชย์

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร(ต่อ)	มาตรการที่ 4 ส่งเสริมให้เปิดตลาดเนื้อโคพื้นเมืองในตลาด Modern Trade	กผส.	กสส./สอส./สพพ.
	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 การสร้างสมาร์ฟาร์มเมอร์ด้วยการใช้ระบบสารสนเทศมาเชื่อมโยงเครือข่ายระบบอุตสาหกรรมโคเนื้อตลอดโซ่อุปสงค์และอุปทาน เพื่อให้เกษตรกรสามารถทราบความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการผลิตโคเนื้อทั้งระบบ (ราคาจำหน่ายโคมีชีวิต/เนื้อโคในและต่างประเทศครีบริราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์และอื่นๆ)	คสท.	กสส.
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 การกำหนดพื้นที่การเลี้ยงโคเนื้อโดยความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่รวบรวมเกษตรกรรายย่อยรวมกลุ่มกันเป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อลดต้นทุน ในการจัดซื้อปัจจัยการผลิตรวมทั้งทำการขายและแปรรูปเนื้อโคร่วมกันในรูปแบบโครงการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่ (Area Base Development) ในลักษณะโครงการพัฒนาระดับจังหวัด (ให้อยู่ในแผนของการพัฒนาจังหวัด) ภายใต้เงื่อนไขสำคัญคือ จังหวัดที่มีองค์ประกอบและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ	กสส.	ชกส./สหกรณ์/วิสาหกิจชุมชน
	มาตรการที่ 2 การสนับสนุนเครื่องมือและกลไก รวมทั้งด้านความรู้ วิชาการ ด้านงานวิจัย ด้านสินเชื่อ การประกันพ่อแม่พันธุ์โดยบูรณาการความร่วมมือแบบประชารัฐ (ผู้เชี่ยวชาญภาครัฐ / ภาคประชาชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่) ทั้งนี้ การสนับสนุนระบบพี่เลี้ยงให้แก่เกษตรกรที่มีความจำเพาะในพื้นที่ อาจจะอยู่ในรูปของการทำข้อเสนอระดับจังหวัดซึ่งมีความร่วมมือระหว่างเกษตรกรนักวิชาการรวมทั้งกรมปศุสัตว์ มหาวิทยาลัย และภาคเอกชนในพื้นที่	กสส.	ชกส./ธนาคารพาณิชย์
	มาตรการที่ 3 การสนับสนุนการร่วมมือรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายตลอดโซ่อุปทานโดยวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในทุกระดับเพื่อให้สามารถทราบสถานภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อของประเทศเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบริหารจัดการการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มปริมาณโคมีชีวิตในระบบรวมทั้งการจัดทำปฏิทินการผลิตให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงเวลา	กสส.	สหกรณ์/วิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร(ต่อ)	มาตรการที่ 4 สนับสนุนการรวมกลุ่มระหว่างสหกรณ์ต้นทาง กลางทาง และปลายทางเพื่อให้เกิดห่วงโซ่การผลิตและอำนาจการสั่งซื้อ	กสส.	สหกรณ์/ วิสาหกิจ ชุมชน
	มาตรฐานที่ 5 สนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคและกลุ่มวิสาหกิจเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน	กผส.	กสส./ สหกรณ์/ วิสาหกิจ ชุมชน
	มาตรการที่ 6 สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความรู้ด้านโคเนื้อครบวงจร	กวป.	สอส./สพพ./ สทป./กผส./ กสส.
กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิตและการสร้างโอกาสจากผลเนื้อมาเข้า	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 สนับสนุนการนำผลงานวิจัยด้านนวัตกรรมรูปแบบการเลี้ยงไปใช้ในระดับฟาร์ม (เช่น Natural beef, Organic beef, ระบบการเลี้ยงแบบลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การบริหารจัดการโรงฆ่าแบบ Zero Waste นวัตกรรมเพิ่มมูลค่าเนื้อโคจากเทคโนโลยีเนื้อสัตว์ เป็นต้น)	กวป.	สอส./สพพ./ สทป./กผส./ กสส.
	มาตรการที่ 2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีด้านการส่งเสริมการขาย (เช่น เทคโนโลยีการตัดแต่ง / การนำไปใช้ประโยชน์)	กผส.	เอกชน
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมต้นทาง สร้างความหลากหลายของโคเนื้อที่มีอยู่ในประเทศจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอาหารหรือพืชอาหาร ที่มีความหลากหลายที่สร้างความแตกต่างในคุณภาพของเนื้อโค	สอส.	กวป./สพพ./ สทป./กผส./ กสส.
	มาตรการที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมกลางทางเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีการตัดแต่ง นวัตกรรมแปรรูปเนื้อโคและเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากผลพลอยได้จากโคในโรงฆ่า	กผส.	สพส./เอกชน

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากผลเนื่อนำเข้า(ต่อ)	มาตรการที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายทาง (Processing / Meat Product Development) การบริการอาหาร (Food Service) จากวัฒนธรรมการบริโภคที่หลากหลายของประเทศไทย เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร (ผลิตภัณฑ์พร้อมบริโภค) และนวัตกรรมบริการ (Service innovation) ซึ่งทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และการสร้างงานด้วยนวัตกรรมอาหาร และนวัตกรรมบริการในทุกกลุ่มคนเป้าหมาย	กผส.	สพส./เอกชน
	มาตรการที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวข้อง พัฒนาระบบการจัดเก็บ การรวบรวมผลพลอยได้ (เลือด หนัง กระดูก) เพื่อรักษาคุณภาพก่อนส่งต่อให้อุตสาหกรรมเกี่ยวข้องอื่น ๆ(อุตสาหกรรมฟอกหนัง อุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมผลิตปุ๋ย)	กผส.	สพส./เอกชน
	มาตรการที่ 5 สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน สร้างโอกาสความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงการผลิตร่วมกันระหว่างภูมิภาคอาเซียน (ร่วมกันผลิต ร่วมกันขาย ร่วมกันบริโภค) ในการพัฒนาระบบตลาดโคมิชีวิตและเนื้อโค (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์)	กรป.	กผส./กสส.
	มาตรการที่ 6 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนของต่างชาติ สนับสนุนการศึกษาวิจัยถึงข้อดีข้อเสีย และผลกระทบทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจในการร่วมลงทุนระหว่างประเทศในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ (เช่น ออสเตรเลียใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิต และการแปรรูปเพื่อส่งออก) (BOI/ กรมปศุสัตว์)	กรป.	กผส./กสส.
	มาตรการที่ 7 สนับสนุนการวิจัยที่ถูกต้องครบถ้วนและตรงประเด็นโดยให้ความสำคัญกับงานวิจัยและพัฒนาแบบองค์รวม รวมทั้งการพัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานเนื้อโค (From Farm to Table)	กวป.	ทุกหน่วยงานของ กรมฯ/ สถาบันการศึกษา
	มาตรการที่ 8 รัฐบาลควรสนับสนุน Farm Quarantine ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนสำคัญการส่งออก/ปรับกฎระเบียบการเจรจาเรียกค่าผ่านด่าน (ค่าสัตว์)	กสก.	สคป./กสส.

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิต และการสร้างโอกาสจากผลนํ้าเข้า(ต่อ)	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการในประเทศ (โรงงานแปรรูป/ร้านจำหน่ายเนื้อ/ร้านอาหาร) ที่ใช้เนื้อโคจากโคในประเทศซึ่งผ่านโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน เช่น สิทธิพิเศษด้านภาษี สินเชื่อ การประชาสัมพันธ์ การหนุนเสริมทางสังคม และการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและประวัติ Product Origin	สพส.	กสส.
	มาตรการที่ 2 การสนับสนุนการลงทุน(Food Service) ในประเทศเพื่อบ้านในรูปของการเปิดเจรจาการค้าระหว่างประเทศ/นิทรรศการ(Road Show)/ประชาสัมพันธ์ การบูรณาการความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงพาณิชย์ เช่น กรมการค้าต่างประเทศ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งกระทรวงต่างประเทศ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	กรป.	กผส./กสส./กรมการค้าต่างประเทศ/กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ/กระทรวงต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการพืชอาหารสัตว์และอาหารสัตว์สำหรับโคเนื้อ เป้าประสงค์: ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงโคเนื้อ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการจัดการด้านอาหารโคเนื้อ ตัวชี้วัด: ลดต้นทุนค่าอาหารในการผลิตโคเนื้อในทุกระบบอย่างน้อยร้อยละ 10			
กลยุทธ์ที่ 1 การปฏิรูประบบการผลิตการเก็บเกี่ยวการแปรรูปและถนอมรักษาพืชอาหารและเศษเหลือจากอุตสาหกรรมการเกษตรเชิงพาณิชย์	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยีแผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีระบบการผลิตเก็บเกี่ยวรวบรวมวัตถุดิบอาหารสัตว์โดยใช้เครื่องจักรกลการเกษตรเพื่อลดแรงงาน ลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพ	สอส.	กสส.
	มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยพัฒนาสร้างนวัตกรรมการแปรรูป การถนอมและผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เคี้ยวเอื้อง ทั้งในรูปแบบอาหารแห้ง และอาหารหมักให้สอดคล้องตามปฏิทินการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ของท้องถิ่น	สอส.	กวป.
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 พัฒนาศูนย์ธุรกิจผลิตพืชอาหารสัตว์เกษตรแปลงใหญ่(Feed Production Zone) โดยการส่งเสริมรวมกลุ่มเกษตรกร (วิสาหกิจ/สหกรณ์) เพื่อให้เกิดการกระจายการใช้ทรัพยากรที่ดิน น้ำ แรงงาน และรายได้ในระบบการผลิตพืชอุตสาหกรรมของชุมชนเศรษฐกิจฐานรากที่สมดุล	สอส.	กสส.
	มาตรการที่ 2 สร้างศูนย์อาหารสัตว์ชุมชน(Feed center/Hub) โดยการสนับสนุนการพัฒนาหน่วยธุรกิจโรงงานอาหารสัตว์ชุมชนเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อบริหารจัดการระบบการจัดเก็บ แปรรูปและสร้างผลิตภัณฑ์สูตรอาหารสัตว์ บริการสมาชิกและเกษตรกรในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	สอส.	กสส.
	มาตรการที่ 3 ยกระดับการให้บริการเชิงรุกการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอาหารสัตว์ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และเอกชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด	สอส.	สตส.
	มาตรการที่ 4 สนับสนุนการแก้ไขปัญหาคว้นพิษจากการเผาฟางข้าว และต้มข้าวโพดหลังเก็บเกี่ยว โดยสนับสนุนให้ภาครัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จัดหาเครื่องสับเศษพืชและเครื่องอัดฟ่อนให้ศูนย์อาหารสัตว์ชุมชนนำไปปรับใช้ผลพลอยได้จากการปลูกพืชดังกล่าวมาพัฒนาเป็นอาหารโคเนื้อ	สอส.	กสส.

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 1 การปฏิรูประบบการผลิตการเก็บเกี่ยวการแปรรูปและถนอมรักษาพืชอาหารและเศษเหลือจากอุตสาหกรรมเกษตรเชิงพาณิชย์(ต่อ)	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เพื่อพัฒนาธุรกิจการผลิตเก็บเกี่ยวแปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหารสำหรับเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจ/สหกรณ์	สอส.	กสส./ธกส.
	มาตรการที่ 2 อุดหนุนการวิจัย พัฒนาระบบการผลิตพืชอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์แบบอินทรีย์สำหรับเกษตรกร/กลุ่ม/วิสาหกิจ/สหกรณ์ ผู้ต้องการผลิตเนื้อโคและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพอินทรีย์ (Organic Beef/Healthy Beef) เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของตลาดที่เครื่องขึ้นอย่างต่อเนื่อง	สอส.	กวป.
กลยุทธ์ที่ 2 การใช้ประโยชน์วัฏกรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อกลยุทธ์ที่ 2 การใช้ประโยชน์วัฏกรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ	แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี		
	มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมอาหารและการจัดการให้อาหารสัตว์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อ โดยวิทยาการอาหารและการจัดการให้อาหาร	สอส.	กวป.
	มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาหารสัตว์ขั้นสูงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันของประเทศ โดยการศึกษาคุณค่าทางโภชนะวัตถุดิบอาหารสัตว์ (nutritive values) ความต้องการโภชนะของโคเนื้อ (Nutrient Requirements) และการสร้างผลิตภัณฑ์เสริมอาหารโคเนื้อ (Formula Feed) ในแต่ละพื้นที่/ท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับโคเนื้อแต่ละพันธุ์/เพศ/ช่วงอายุ และเป้าหมายการให้ผลผลิตตามความต้องการของตลาดในแต่ละระดับ	สอส.	กวป.
	แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ		
	มาตรการที่ 1 แก่ไขระเบียบราชการเพื่อยกระดับหน่วยงานด้านอาหารสัตว์ของภาครัฐให้สามารถบริการผลิตอาหารสัตว์เชิงพาณิชย์ให้บริการเกษตรกร/วิสาหกิจ/สหกรณ์	กสก.	สอกส.
	มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการพันธุ์พืชอาหารสัตว์ ผลพลอยได้จากการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร และอาหารราคากต่ำเพื่อเป็นวัตถุดิบลดต้นทุนอาหารสัตว์	สอส.	กสส.
	มาตรการที่ 3 ผลักดันให้วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์ สามารถผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม เพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกรสมาชิก/เครือข่าย โดยสนับสนุนส่งเสริมการสร้างศูนย์อาหารสัตว์ชุมชน พัฒนาหน่วยธุรกิจโรงงานอาหารสัตว์ชุมชน	สอส.	กสส.

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	แผนงาน/มาตรการ	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 2 การใช้ประโยชน์นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อกลยุทธ์ที่ 2 การใช้ประโยชน์นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ(ต่อ)	แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ		
	มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับธุรกิจอาหารโคเนื้อ เช่น กลุ่มเกษตรกร/ วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/SME/SMAE เป็นต้น	สอส.	กสส.
	มาตรการที่ 2 สนับสนุนการสร้างศักยภาพเกษตรกรและฟาร์มเลี้ยง สำหรับกลุ่มเกษตรกร/ วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/SME/SMAE ที่ต้องการประกอบธุรกิจอาหารโคเนื้อ	สอส.	กสส.

โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณ ภายใต้ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 5 ปี

พ.ศ. 2561 - 2565

ตารางที่ สรุปโครงการ/กิจกรรม และงบประมาณของหน่วยงาน ภายใต้ยุทธศาสตร์โคเนื้อ-กระบือ 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565)

ที่	หน่วยงาน	ปีงบประมาณ										รวม (บาท)
		2561		2562		2563		2564		2565		
		โครงการ /กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	โครงการ /กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	โครงการ /กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	โครงการ /กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	โครงการ /กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	
1	สบ.	1	180,852,054	1	187,732,687	2	309,629,044	2	301,476,883	2	296,193,730	1,275,884,398
2	อยส.	2	97,878,000	2	97,878,000	2	97,878,000	2	97,878,000	2	97,878,000	489,390,000
3	กรป.	—	—	—	—	1	100,000,000	1	100,000,000	1	100,000,000	300,000,000
4	สทช.	3	68,362,500	3	68,362,500	3	68,362,500	3	68,362,500	3	68,362,500	341,812,500
5	สทป.	7	109,175,000	7	125,900,000	7	128,375,000	7	145,700,000	7	146,975,000	656,125,000
6	สพพ.	2	93,206,380	2	140,900,125	3	256,525,680	3	277,850,680	3	277,850,680	1,046,333,545
7	กสส.	1	907,458,000	1	3,082,200,000	3	2,501,539,600	1	2,500,000,000	1	3,600,000,000	12,591,197,600
8	สอส.	12	60,650,000	21	288,050,000	23	509,050,000	22	530,050,000	22	552,050,000	1,939,850,000
9	สพส.											
10	กพก	1	270,000,000	1	270,000,000	1	270,000,000	1	270,000,000	1	270,000,000	1,350,000,000
11	ศทส.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12	กผส.	—	—	—	—	10	17,795,880	10	13,115,880	10	13,115,880	44,027,640
13	กสก.											
	รวม	29	1,787,581,934	38	4,261,023,312	55	4,259,155,704	52	4,304,433,943	52	5,422,425,790	20,034,620,683

โครงการและกิจกรรม ภายใต้ยุทธศาสตร์โคเนื้อ 5 ปี พ.ศ.2561-2565

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การรักษาตลาดการบริโภคเนื้อโคไทย

เป้าประสงค์: เสถียรภาพความมั่นคงทางอาหารจากเนื้อโคไทย โดยสามารถพึ่งพาตนเองด้วยการผลิตภายในประเทศ ลดและเลิกการนำเข้าเนื้อโคและโคมีชีวิต

ตัวชี้วัด: 1. ผลิตภัณฑ์ไทยคุณภาพเพียงพอต่อการบริโภคอย่างน้อย 1.2 ล้านตัวต่อปี

2. คนไทยบริโภคเนื้อโคไม่ต่ำกว่า 2.60 กิโลกรัมต่อคนต่อปี

กลยุทธ์ที่ 1 การสกัดกั้นการนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย การใช้สารเร่งเนื้อแดง และการนำเข้าเนื้อโค

[illegible]

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
มาตรการที่ 3 บูรณาการความร่วมมือในการส่งเสริมเนื้อแดงตลอดโซ่อุปทานทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่าย รวมทั้งทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเร่งแสดง เพื่อกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงเพื่อถือใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	โครงการแก้ไขปัญหาการใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ											อยส.
	- ฟาร์ม/โรงงานผลิตอาหารสัตว์/โรงฆ่าสัตว์/สถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ (แห่ง)	1,500	750,000	1,500	750,000	1,500	750,000	1,500	750,000	1,500	750,000	อยส.
	- สุ่มเก็บตัวอย่างปัสสาวะ/อาหารสัตว์/เนื้อโค	18,000	4,168,000	18,000	4,168,000	18,000	4,168,000	18,000	4,168,000	18,000	4,168,000	อยส.
	- ตรวจยืนยันผลวิเคราะห์สารเร่งเนื้อแดง	7,100	2,490,000	7,100	2,490,000	7,100	2,490,000	7,100	2,490,000	7,100	2,490,000	อยส.
	- ให้การรับรองฟาร์มโคเนื้อปลอดการใช้สารเร่งเนื้อแดง (ใบรับรองป้ายรับรอง) (แห่ง)	1,000	200,000	1,000	200,000	1,000	200,000	1,000	200,000	1,000	200,000	อยส.
มาตรการที่ 4 beef board ขับเคลื่อนตลาดอุตสาหกรรมโคเนื้อด้วยการสร้างกระแสความรู้ /Road show อย่างต่อเนื่องเรื่องเนื้อนำเข้า เนื้อโคขุนคุณภาพของไทย ให้แก่ประชาชนทั่วไป โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน เกษตรกร แหล่งทุน และสถาบันการศึกษา	โครงการ มหกรรมสุดยอดเนื้อโคไทย Thai Premium Beef Festival (ร้าน)	-	-	-	-	100	9,050,000	100	9,050,000	100	9,050,000	กผส.
	- ดำเนินการจัดแสดงนิทรรศการ และสินค้าปศุสัตว์ในงานมหกรรมสุดยอดเนื้อโคไทย Thai Premium Beef Festival (ราย)	-	-	-	-	5,000	-	5,000	-	5,000	-	กผส.
	โครงการ จัดแสดงนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เนื้อโคไทยยุค 4.0 ในงาน “มหกรรมโคเนื้อภาคตะวันตก”(ราย) - จัดแสดงนวัตกรรมผลิตภัณฑ์นมยุค 4.0 ในงาน “มหกรรมโคเนื้อภาคตะวันตก”	-	-	-	-	1,000	132,200	1,000	132,200	1,000	132,200	กผส.

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
มาตรการที่ 5 ผลักดันให้เกิดการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อที่จำหน่ายในตลาด Modern Trade												
มาตรการที่ 6 ภาครัฐที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างกระแสการรับรู้เรื่องคุณภาพคุณสมบัติการบริโภคที่ดีของเนื้อโคขุนเกรดคุณภาพของไทยอย่างต่อเนื่องผ่านสื่อ On Air On Line โซเชียลมีเดีย/ผู้มีชื่อเสียง ควบคู่ไปกับการจัด Road show ชม ชิม เนื้อไทยเทียบกับเนื้อนำเข้า												
มาตรการที่ 7 ภาครัฐผลักดันการออกใบรับรองความปลอดภัยคุณภาพเนื้อให้กับผู้ประกอบการที่ใช้วัตถุดิบจากเนื้อโคไทย ที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย												
มาตรการที่ 8 เร่งรัดการใช้มาตรการการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) กับโคเนื้อในประเทศหลังหย่านมทั้งเพศผู้ และเพศเมีย	โครงการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ในโคเนื้อ(ตัว)	-	-	-	-	83,704	9,279,929	83,704	9,279,929	83,704	9,279,929	สคบ.
มาตรการที่ 9 การสร้างกระแสความรู้อย่างต่อเนื่องเรื่องสารเร่งเนื้อแดงให้แก่เกษตรกรผู้ประกอบการจำหน่ายเนื้อ (เชิง) ประชาชน โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมปศุสัตว์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข รวมถึง	กิจกรรมประชาสัมพันธ์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอันตรายของสารเร่งเนื้อแดง ด้วยเว็บไซต์ แผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่อสิ่งพิมพ์ (จังหวัด)	77	385,000	77	385,000	77	385,000	77	385,000	77	385,000	อยส.

[illegible]

[illegible]

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การกระตุ้นการเพิ่มประชากรโคเนื้อ

เป้าประสงค์ : เพื่อเพิ่มสมรรถภาพการผลิตโคเนื้อ ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อด้วยเพิ่มแม่พันธุ์เข้าในระบบ และเพิ่มผลผลิตเนื้อจากโคนมเพศผู้และโคนมเพศเมียคัดทิ้ง

ตัวชี้วัด : อัตราการเพิ่มประชากรโคไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 ต่อปี

: เพิ่มการส่งออกไม่น้อยกว่า 200,000 ตัวต่อปี

กลยุทธ์ที่ 1 การเพิ่มปริมาณโคเนื้อทั้งระบบ

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี												
มาตรการที่ 1 การนำเข้าพ่อโคพันธุ์ดี น้ำเชื้อ ตัวอ่อน/พัฒนาน้ำเชื้อที่มีอยู่ให้มี ศักยภาพเชิงพาณิชย์	โครงการ สร้างพ่อพันธุ์โคเนื้อชั้นเลิศ ด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ(ตัว)	25	8,000,000	25	8,000,000	25	8,000,000	25	8,000,000	25	8,000,000	สทป.
	โครงการ รับรองมาตรฐานศูนย์ผลิต น้ำเชื้อเพื่อการจำหน่าย(ศูนย์)	20	400,000	20	400,000	25	500,000	25	500,000	30	600,000	สทป.
	โครงการ จัดทำมาตรฐานหน่วยผสม เทียมเพื่อการบริการที่เป็นเลิศ(หน่วย)	100	300,000	250	750,000	500	1,500,000	600	1,800,000	70	2,100,000	สทป.
มาตรการที่ 2 พัฒนาสมรรถภาพการ ผลิตให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์	โครงการ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โคเนื้อด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ 1.กิจกรรม ผลิตโคเนื้อคุณภาพ ด้วยวิธีการผสมเทียม (ตัว)	400,000	61,600,000	500,000	77,000,000	500,000	77,000,000	600,000	92,400,000	600,000	92,400,000	สทป.
	2.กิจกรรม การกระจายสัตว์พันธุ์ดี ด้วยเทคโนโลยีการย้ายฝากตัวอ่อน (จำนวนตัวอ่อน/จำนวนย้ายฝากตัว อ่อน)	500/500	35,750,000	1,500/ 1,00	36,500,000	3,000/2,0 00	38,000,000	3,500/ 3,000	39,500,000	4,000/ 3,500	40,250,000	สทป.
	โครงการ อบรมพนักงานผสมเทียม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต(คน)	200	2,500,000	200	2,500,000	200	2,500,000	200	2,500,000	200	2,500,000	สทป.
	โครงการ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การตลาดยุค 4.0 สร้างความ เข้มแข็งให้กับเกษตรกรไทย (โคเนื้อ) - ประชาสัมพันธ์เพื่อคัดเลือก	-	-	-	-	100	504,500	100	504,500	100	504,500	กผส.

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
	เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ/สทกรณ โคเนื้อทั่วประเทศ/ผู้ประกอบการ เป้าหมายจากสำนักงานปศุสัตว์ จังหวัด หรือสทกรณผู้เลี้ยงโคเนื้อ แห่งประเทศไทย (ราย											
แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ												
มาตรการที่ 1 เร่งรัดการผลิตและการ กระจายโคพ้อพันธุ์ดีที่ไม่มีปัญหาด้าน คุณภาพซากและความสมบูรณ์พันธุ์ ให้ ถึงมือเกษตรกรให้รวดเร็วที่สุด	โครงการผลิตโคพ้อพันธุ์ชั้นเยี่ยม 1. กิจกรรมจัดซื้อน้ำเชื้อพ้อโค พันธุ์ดีเพื่อใช้ในการสร้างโคพ้อ พันธุ์ชั้นเยี่ยม (ได้ส)	2,000	10,000,000	2,000	10,000,000	2,000	10,000,000	2,000	10,000,000	2,000	10,000,000	สพพ.
	2. กิจกรรมทดสอบโคพ้อพันธุ์ชั้น เยี่ยม (ตัว)	75	2,038,800	50	1,600,000	100	3,200,000	100	10,000,000	100	10,000,000	สพพ.
	3. กิจกรรมผลิตน้ำเชื้อแยกเพศ จากโคพ้อพันธุ์ชั้นเยี่ยม(ได้ส)			100,000	50,000,000	100,000	50,000,000	100,000	50,000,000	100,000	50,000,000	สพพ.
	4. กิจกรรมทดสอบเพื่อหาอีน มาร์คเกอร์ (ตัว)	20	5,000,000	20	5,000,000	20	5,000,000	20	5,000,000	20	5,000,000	สพพ.
มาตรการที่ 2 กำหนดให้ลูกโคเกิดใหม่ที่ ได้จากพ้อโคพันธุ์/น้ำเชื้อที่มีการพัฒนา/ นำเข้า ของพันธุ์โคเนื้อในตลาดแต่ละ ระดับ ขึ้นทะเบียน (NID) เพื่อเข้าสู่ ระบบฐานข้อมูลโคต้นทางใน อุตสาหกรรมโคเนื้อไทย อันจะนำไปสู่ จุดเริ่มต้นของระบบการตรวจสอบ ย้อนกลับ	โครงการ พัฒนาระบบฐานข้อมูล โคเนื้อ(ระบบ)	1	500,000	1	500,000	1	500,000	1	500,000	1	500,000	สทป.
	โครงการ สร้างระบบตรวจสอบ ย้อนกลับโคเนื้อและผลิตภัณฑ์ (ตัวอย่าง)	250	125,000	500	250,000	750	375,000	1,000	500,000	1,250	625,000	สทป.
มาตรการที่ 3 การใช้โคนมเพศผู้เพื่อ ทดแทนโคเนื้อ ไม่น้อยกว่า 200,000 ตัว/ปี	โครงการส่งเสริมและถ่ายทอด เทคโนโลยีการขุนโคนมเพศผู้เพื่อ ผลิตเนื้อ(กลุ่ม)	3	300,000	10	1,000,000	10	1,000,000	10	1,000,000	10	1,000,000	สอส.
มาตรการที่ 4 เพิ่มฐานแม่พันธุ์โคเนื้อ ภายใต้โครงการส่งเสริมของภาครัฐให้ เพียงพอไม่ต่ำกว่า 500,000 แม่ ใน	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ (เพิ่มแม่พันธุ์ในระบบ) (ตัว)	-	-	-	-	50,000	2,500, 000,000	50,000	2,500,000,0 00	72,000	3,600,000,0 00	กสส.
	โครงการโคบาลสร้างอาชีพ (ตัว)	-	-	50,000	582,200,00 0	-	-	-	-	-	-	กสส.

[illegible]

[illegible]

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

[illegible]

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิตและการสร้างโอกาสจากคือนื้อนำเข้า

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี												
มาตรการที่ 1 สนับสนุนการนำ ผลงานวิจัยด้านนวัตกรรมรูปแบบการ เลี้ยงไปใช้ในระดับฟาร์ม (เช่น Natural beef, Organic beef, ระบบการเลี้ยง แบบลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การ บริหารจัดการโรงฆ่าแบบ Zero Waste นวัตกรรมเพิ่มมูลค่าเนื้อโคจาก เทคโนโลยีเนื้อสัตว์ เป็นต้น)												
มาตรการที่ 2 สนับสนุนการนำ เทคโนโลยีด้านการส่งเสริมการขาย (เช่น เทคโนโลยีการตัดแต่ง / การ นำไปใช้ประโยชน์)	โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การสร้างวิทยากรการแปรรูป เนื้อโคชั้นพื้นฐาน - จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร การสร้างวิทยากรการ แปรรูปเนื้อโคชั้นพื้นฐาน (ราย)	-	-	-	-	120	878,310	120	878,310	120	878,310	กผส.
	โครงการฝึกอบรมเทคโนโลยีการ แปรรูปเนื้อสัตว์หลักสูตร การ เพิ่มมูลค่าเนื้อโคและการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ตะวันตก - จัดการฝึกอบรมเทคโนโลยีการ แปรรูปเนื้อสัตว์ (ราย)	-	-	-	-	20	61,550	20	61,550	20	61,550	กผส.
	โครงการฝึกอบรมเทคโนโลยีการ แปรรูปเนื้อโคหลักสูตร การตัด แต่งเนื้อโคและการปรุงสเต็กเพื่อ สร้างอาชีพ	-	-	-	-	20	4,710,250	20	4,710,250	20	4,710,250	กผส.

[illegible]

ทำให้เกิดมูลเพิ่ม และการสร้างงานด้วย นวัตกรรมอาหาร และนวัตกรรมการ บริการในทุกกลุ่มคนเป้าหมาย												
แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
มาตรการที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรม เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบการจัดเก็บ การ รวบรวมผลพลอยได้ (เลือด หนังส กระดูก) เพื่อรักษาคุณภาพก่อนส่งต่อให้ อุตสาหกรรมเกี่ยว ข้อง อื่น ๆ (อุตสาหกรรมฟอกหนัง อุตสาหกรรม ผลิตอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมผลิตปุ๋ย)												
มาตรการที่ 5 สร้างความร่วมมือ ระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน สร้างโอกาสความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยง การผลิตร่วมกันระหว่างภูมิภาคอาเซียน (ร่วมกันผลิต ร่วมกันขาย ร่วมกัน บริโภค) ในการพัฒนาระบบตลาดโคมี ชีวิตและเนื้อโค (กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์)	โครงการคลังสินค้าปศุสัตว์ในเขต พื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (แห่ง) จ.เชียงราย (ปี 2563) จ.หนองคาย (ปี 2564) จ.นครพนม (ปี 2565)	-	-	-	-	1	100,000,000	1	100,000,000	1	100,000,000	กรป.
มาตรการที่ 6 การสร้างมูลค่าเพิ่มจาก การลงทุนของต่างชาติ สนับสนุนการ ศึกษาวิจัยถึงข้อดีข้อเสียและผลกระทบ ทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจในการร่วม ลงทุนระหว่างประเทศในพื้นที่เศรษฐกิจ พิเศษ (เช่น ออสเตรเลียใช้ประเทศไทย เป็นฐานการผลิต และการแปรรูปเพื่อ ส่งออก) (BOI/ กรมปศุสัตว์)												
มาตรการที่ 7 สนับสนุนการวิจัยที่ ถูกต้องครบถ้วนและตรงประเด็นโดยให้ ความสำคัญกับงานวิจัยและพัฒนาแบบ องค์รวม รวมทั้งการพัฒนาและ	โครงการการวิเคราะห์ต้นทุนการ ผลิตโคเนื้อระดับฟาร์มรายเล็ก และรายกลาง (ราย)	-	-	-	-	200	1,418,600	-	-	-	-	กสส.
	โครงการการวิเคราะห์เศรษฐกิจ การปศุสัตว์โคเนื้อ (โครงการเก่า)	-	-	-	-	-	121,000	-	-	-	-	กสส.

[illegible]

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการพืชอาหารสัตว์และอาหารสัตว์สำหรับโคเนื้อ

กลยุทธ์ที่ 1 การปฏิรูประบบการผลิตการเก็บเกี่ยวการแปรรูปและถนอมรักษาพืชอาหารและเศษเหลือจากอุตสาหกรรมการเกษตรเชิงพาณิชย์

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี												
มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีระบบการผลิตเก็บเกี่ยวรวบรวมวัตถุดิบอาหารสัตว์โดยใช้เครื่องจักรกลการเกษตรเพื่อลดแรงงานลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพ	โครงการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยว การรวบรวม ด้วยเครื่องจักรกลการเกษตร (เรื่อง)	5	250,000	5	250,000	5	250,000	5	250,000	5	250,000	สอส.
มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยพัฒนาสร้างนวัตกรรมการแปรรูป การถนอมและผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เคี้ยวเอื้อง ทั้งในรูปแบบอาหารแห้ง และอาหารหมักให้สอดคล้องตามปฏิทินการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ของท้องถิ่น	โครงการจัดทำปฏิทินอาหารโคเนื้อในรอบปีและเมนูอาหารโคเนื้อแต่ละท้องถิ่น (แห่ง/รายการ)	-	-	10/ 30	1,500,000	10/ 30	1,500,000	10 / 30	1,500,000	10/ 30	1,500,000	สอส.
	โครงการพัฒนาการแปรรูปอาหารสัตว์และพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง (ชนิด)	5	250,000	5	250,000	5	250,000	5	250,000	5	250,000	สอส.
	โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านอาหารสัตว์ (เรื่อง)	5	250,000	5	250,000	5	250,000	5	250,000	5	250,000	สอส.
แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ												
มาตรการที่ 1 พัฒนาศูนย์ธุรกิจผลิตพืชอาหารสัตว์เกษตรแปลงใหญ่(Feed Production Zone) โดยการส่งเสริมรวมกลุ่มเกษตรกร (วิสาหกิจ/สหกรณ์) เพื่อให้เกิดการกระจายการใช้ทรัพยากรที่ดิน น้ำแรงงาน และรายได้ในระบบการผลิตพืชอุตสาหกรรมของชุมชนเศรษฐกิจฐานรากที่สมดุล	โครงการพัฒนาอาชีพการผลิตแปลงใหญ่อาหารสัตว์และพืชอาหารสัตว์สำหรับโคเนื้อ (กลุ่ม)	-	-	5	75,000,000	5	75,000,000	5	75,000,000	5	75,000,000	สอส.

[illegible]

	2.1 เก็บตัวอย่างอาหารจาก โรงงานอาหารสัตว์ (แห่ง)	100	100,000	100	100,000	100	100,000	100	100,000	100	100,000	
แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
	2.2 ตรวจวิเคราะห์ (สารพิษจาก เชื้อรา องค์ประกอบทางเคมี และ ทางกายภาพ) (ตัวอย่าง)	6,300	88,200,000	6,300	88,200,000	6,300	88,200,000	6,300	88,200,000	6,300	88,200,000	อยส.
	3..กิจกรรมประชาสัมพันธ์ความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับอาหารโคเนื้อ ปลอดภัยร่วมกับพนักงาน เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค ทางเว็บไซต์ แผ่นพับ ป้าย ประชาสัมพันธ์ สื่อสิ่งพิมพ์ (จังหวัด)	77	385,000	77	385,000	77	385,000	77	385,000	77	385,000	อยส.
มาตรการที่ 4 สนับสนุนการแก้ไขปัญหา คว้นพิษจากการเผาฟางข้าว และต้ม ข้าวโพดหลังเก็บเกี่ยว โดยสนับสนุนให้ ภาครัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จัดหาเครื่องสับเศษพืชและเครื่องอัด ฟ่อนให้ศูนย์อาหารสัตว์ชุมชนนำไปรับ ซื้อผลพลอยได้จากการปลูกพืชดังกล่าว มาพัฒนาเป็นอาหารโคเนื้อ	โครงการคลังเสบียงสัตว์ประจำ ตำบล(ตำบล)	50	50,000,000	50	50,000,000	50	50,000,000	50	50,000,000	50	50,000,000	สอส.
	โครงการแปรรูปผลพลอยได้ทาง การเกษตรเป็นอาหารสัตว์ (ต้น)	-	-	-	-	15,000	111,000,000	15,000	122,000,000	15,000	133,000,000	สอส.
แผนงานที่ 3 แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ												
มาตรการที่ 1 สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ย ต่ำ เพื่อพัฒนาธุรกิจการผลิตเก็บเกี่ยว แปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหารสำหรับ เกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจ/สหกรณ์	โครงการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้ เลี้ยงโคเนื้อ (กลุ่ม/สหกรณ์)	-	-	1	32,000,000	1	32,000,000	1	32,000,000	1	32,000,000	สอส.
	โครงการแปรรูปพืชผลทาง การเกษตรเป็นอาหารสัตว์ (ต้น)	-	-	-	-	15,000	111,000,000	15,000	122,000,000	15,000	133,000,000	สอส.
มาตรการที่ 2 อุดหนุนการวิจัย พัฒนา ระบบการผลิตพืชอาหารสัตว์และ วัตถุดิบอาหารสัตว์แบบอินทรีย์สำหรับ เกษตรกร/กลุ่ม/วิสาหกิจ/สหกรณ์ ผู้	โครงการวิจัยและพัฒนาการ ผลิตอาหารสัตว์และพืชอาหาร สัตว์อินทรีย์ (เรื่อง)	1	100,000	1	100,000	1	100,000	1	100,000	1	100,000	สอส.

ต้องการผลิตเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ เพื่อสุขภาพอินทรีย์ (Organic Beef/Healthy Beef) เพื่อให้เพียงพอ												
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
กับความต้องการของตลาดที่เครื่องขึ้น อย่างต่อเนื่อง												
	โครงการวิจัยและพัฒนาการเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้ออินทรีย์ (เรื่อง)	1	500,000	1	500,000	1	500,000	1	500,000	1	500,000	สอส.
	ศูนย์ต้นแบบด้านปศุสัตว์อินทรีย์โค เนื้อ (ศูนย์)	1	500,000	2	1,000,000	2	1,000,000	2	1,000,000	2	1,000,000	สอส.

กลยุทธ์ที่ 2 การใช้ประโยชน์นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
แผนงานที่ 1 แผนงานด้านเทคโนโลยี												
มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมอาหารและการจัดการให้อาหารสัตว์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อ โดยวิทยาการอาหารและการจัดการให้อาหาร โดย 1) แม่พันธุ์ ทำให้สามารถผลิตลูกได้อัตราร้อยละ 70 ต่อปี 2) การผลิตโคขุน กรณีโคลูกผสมยุโรป น้ำหนักมีชีวิตประมาณ 650 กิโลกรัม สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักราก 360 กิโลกรัม กรณีของโคลูกผสมบราห์มัน น้ำหนักมีชีวิตประมาณ 490 กิโลกรัม สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักราก 260 กิโลกรัม และกรณีโคพื้นเมือง น้ำหนักมีชีวิตประมาณ 300 กิโลกรัม สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักราก 160 กิโลกรัม	โครงการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านอาหารโคเนื้อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (เรื่อง)	5	500,000	5	500,000	5	500,000	5	500,000	5	500,000	สอศ.
มาตรการที่ 2 สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมอาหารสัตว์ขั้นสูงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันของประเทศ โดยการศึกษาคุณค่าทางโภชนาวัตถุดิบอาหารสัตว์ (nutritive values) ความต้องการโภชนาของโคเนื้อ (Nutrient Requirements) และการสร้างผลิตภัณฑ์เสริมอาหารโคเนื้อ (Formula Feed) ในแต่ละพื้นที่/ท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับโคเนื้อแต่ละพันธุ์/เพศ/ช่วงอายุ และเป้าหมาย	โครงการวิจัยและพัฒนา มาตรฐานความต้องการโภชนาของโคเนื้อไทย (เรื่อง)	5	1,000,000	5	1,000,000	5	1,000,000	5	1,000,000	5	1,000,000	สอศ.

แผนงาน/มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
การให้ผลผลิตตามความต้องการของตลาดในแต่ละระดับ												
แผนงานที่ 2 แผนงานด้านการบริหารจัดการ												
มาตรการที่ 1 แก้ไขระเบียบราชการเพื่อยกระดับหน่วยงานด้านอาหารสัตว์ของภาครัฐให้สามารถบริการผลิตอาหารสัตว์เชิงพาณิชย์ให้บริการเกษตรกร/วิสาหกิจ/สหกรณ์												
มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการพันธุ์พืชอาหารสัตว์ ผลพลอยได้จากการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร และอาหารราคตกต่ำเพื่อเป็นวัตถุดิบลดต้นทุนอาหารสัตว์	โครงการสร้างนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการด้านอาหารโคเนื้อจากผลิตผลและผลพลอยได้จากการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิต (เรื่อง)	5	500,000	5	500,000	5	500,000	5	500,000	5	500,000	สอส.
มาตรการที่ 3 ผลักดันให้วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์ สามารถผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพในราคาที่ป็นธรรม เพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกรสมาชิก/เครือข่าย โดยสนับสนุนส่งเสริมการสร้างศูนย์อาหารสัตว์ชุมชน พัฒนาหน่วยธุรกิจโรงงานอาหารสัตว์ชุมชน	โครงการฟาร์มต้นแบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ (ฟาร์ม)	-	-	32	3,200,000	32	3,200,000	32	3,200,000	32	3,200,000	สอส.
	โครงการศูนย์เรียนรู้การจัดการอาหารโคเนื้อ (ศูนย์)	-	-	5	500,000	5	500,000	5	500,000	5	500,000	สอส.
	โครงการโรงงานอาหารสัตว์ชุมชน (ชุมชน)	-	-	32	32,000,000	32	32,000,000	32	32,000,000	32	32,000,000	สอส.

ภาคผนวก

มูลค่าการตลาดเนื้อโคไทย

มูลค่าการตลาดเนื้อโคไทย 64,657 ล้านบาท(ปี 2560)

การค้าชายแดนเฉลี่ย
154,385 ตัว/ปี

โคเนื้อมีชีวิตส่งออก
มูลค่า
6,100
ล้านบาท
(ร้อยละ 9)

เนื้อโคชำแหละ

ปี 60 บริโภคเนื้อ 190,430 ตัน
(2.9 กก./คน/ปี)

มูลค่า 58,557 ล้านบาท (ร้อยละ 91)

Growth rate +0.7%

ตลาดระดับบน
(โคขุนไขมันแทรก)
5,713 ตัน
(3,999 ล้านบาท ราคาเฉลี่ย
700.0 บาท/กก.)

market share 3.0%

Growth rate - 0.2%

ตลาดระดับกลาง
(โคขุนระยะสั้น
ไม่เน้นไขมันแทรก)
83,789 ตัน
(29,326 ล้านบาท ราคาเฉลี่ย
350 บาท/กก.)

market share 44.0%

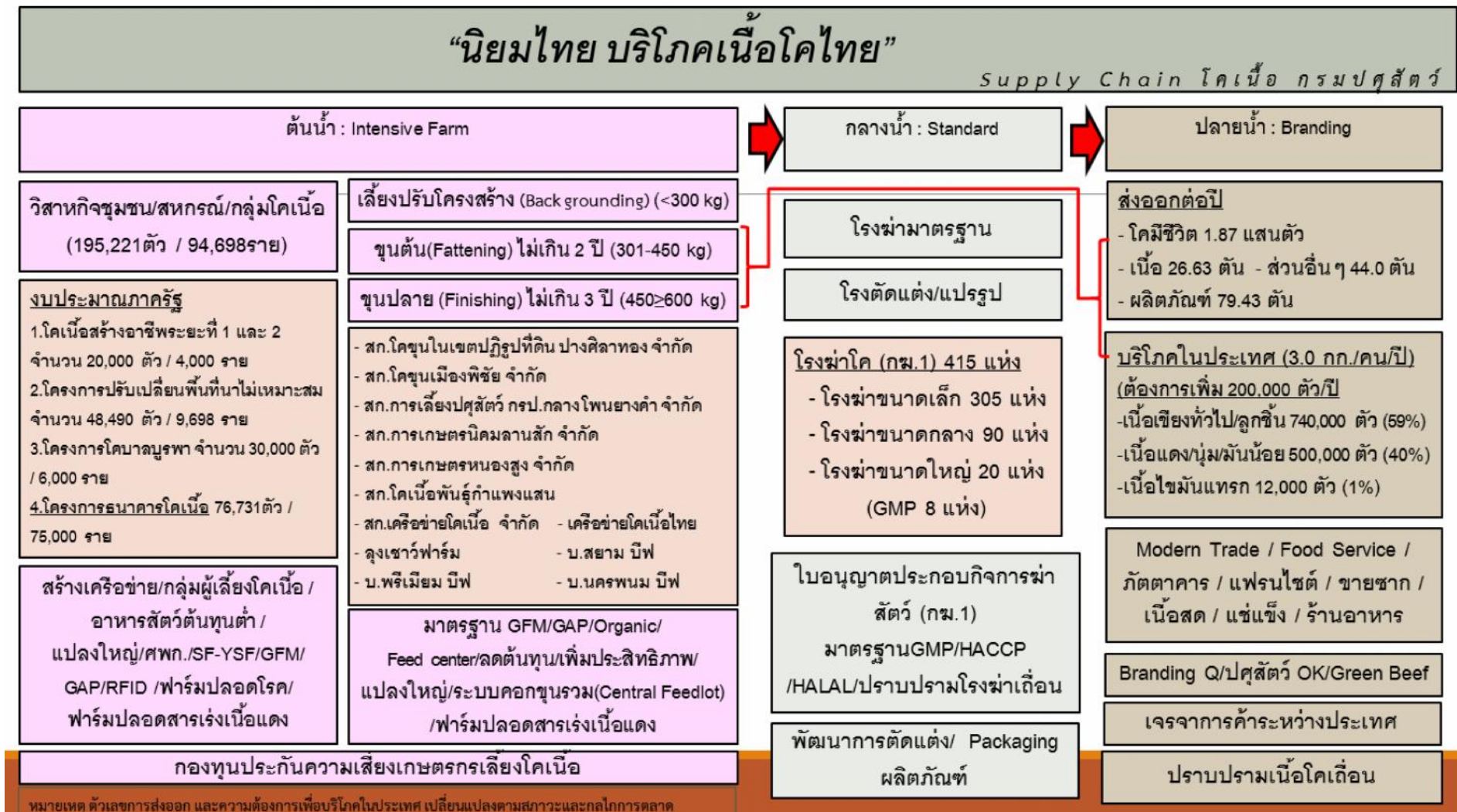
Growth rate - 0.5%

ตลาดส่วนใหญ่
(โคเนื้อทั่วไป
ไม่มีไขมันแทรก)
100,928 ตัน
(25,232 ล้านบาท ราคาเฉลี่ย
250 บาท/กก.)

market share 53.0%

ที่มา : กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์

Supply Chain โคเนื้อ กรมปศุสัตว์

ที่มา : กองส่งเสริมและพัฒนากิจการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์

ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และโคเนื้อ รายจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

จังหวัด	โคเนื้อ													
	โคพื้นเมือง					โคพันธุ์ และ โคลูกผสม					โคขุน		โคเนื้อทั้งหมด	
	ผู้ (ตัว)	เมีย		รวม (ผู้+เมีย) (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	ผู้ (ตัว)	เมีย		รวม (ผู้+เมีย) (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	รวม (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
		แรกเกิด ถึงโคสาว	ตั้งท้องแรก ขึ้นไป				แรกเกิด ถึงโคสาว	ตั้งท้องแรก ขึ้นไป						
ยอดรวม	1,008,748	1,189,533	883,852	3,082,133	531,444	570,492	822,551	810,422	2,203,465	356,930	159,753	13,634	5,445,351	828,477
เขต 1	10,725	14,073	7,382	32,180	2,815	25,135	45,513	46,859	117,507	7,767	5,525	393	155,212	10,528
เขต 2	35,114	26,729	15,632	77,475	6,354	14,110	21,333	16,431	51,874	5,563	5,033	269	134,382	11,501
เขต 3	271,266	397,937	253,637	922,840	188,962	152,223	246,315	220,111	618,649	127,073	6,280	1,711	1,547,769	291,170
เขต 4	133,522	214,190	172,518	520,230	112,435	124,122	218,426	232,105	574,653	122,737	12,730	3,879	1,107,613	222,338
เขต 5	124,991	134,393	83,982	343,366	35,566	35,930	58,879	49,845	144,654	16,832	2,505	422	490,525	50,367
เขต 6	98,540	88,271	56,663	243,474	18,292	57,283	58,242	59,425	174,950	13,221	17,002	1,347	435,426	31,637
เขต 7	98,787	94,341	94,657	287,785	20,200	116,405	118,496	140,639	375,540	25,275	102,446	3,840	765,771	45,044
เขต 8	144,946	123,894	108,306	377,146	75,941	24,769	34,524	25,320	84,613	17,174	7,146	1,255	468,905	87,469
เขต 9	90,857	95,705	91,075	277,637	70,879	20,515	20,823	19,687	61,025	21,288	1,086	518	339,748	78,423

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางแสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ และ จำนวนโคเนื้อ จัดกลุ่มตามขนาดการเลี้ยง

หน่วยงาน	โคเนื้อ									
	รายย่อย		รายเล็ก		รายกลาง		รายใหญ่		รวม	
	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)
รวมทั้งประเทศ	797,643	4,150,471	29,755	1,040,267	784	108,641	295	145,972	828,477	5,445,351
เขต 1	8,548	62,666	1,878	71,603	71	9,820	31	11,123	10,528	155,212
กรุงเทพมหานคร	504	3,308	35	1,071	-	-	-	-	539	4,379
นนทบุรี	237	1,311	14	483	-	-	-	-	251	1,794
ปทุมธานี	175	1,422	44	1,942	6	910	7	2,249	232	6,523
พระนครศรีอยุธยา	1,015	6,181	86	2,943	7	1,174	3	868	1,111	11,166
อ่างทอง	1,544	9,825	128	4,287	4	508	1	543	1,677	15,163
ลพบุรี	2,360	18,301	595	24,052	35	4,900	10	2,917	3,000	50,170
สิงห์บุรี	493	2,668	25	788	-	-	-	-	518	3,456
ชัยนาท	910	9,349	743	28,168	7	873	3	1,105	1,663	39,495
สระบุรี	1,310	10,301	208	7,869	12	1,455	7	3,441	1,537	23,066
เขต 2	10,329	73,490	1,137	37,779	21	2,752	14	20,361	11,501	134,382
สมุทรปราการ	26	204	4	153	-	-	-	-	30	357
ชลบุรี	817	6,211	146	5,426	6	765	5	1,554	974	13,956
ระยอง	1,325	9,771	102	3,153	2	255	4	2,219	1,433	15,398

หน่วยงาน	โคเนื้อ									
	รายย่อย		รายเล็ก		รายกลาง		รายใหญ่		รวม	
	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)
จันทบุรี	237	1,143	15	630	-	-	-	-	252	1,773
ตราด	211	1,014	20	733	2	296	-	-	233	2,043
ฉะเชิงเทรา	1,909	13,086	127	4,003	3	333	3	15,984	2,042	33,406
ปราจีนบุรี	1,028	7,257	120	4,081	4	541	1	364	1,153	12,243
นครนายก	853	6,279	75	2,855	1	180	-	-	929	9,314
สระแก้ว	3,923	28,525	528	16,745	3	382	1	240	4,455	45,892
เขต 3	287,239	1,412,924	3,883	124,863	38	4,703	10	5,279	291,170	1,547,769
นครราชสีมา	36,270	217,408	1,952	66,973	22	2,716	5	3,705	38,249	290,802
บุรีรัมย์	38,110	214,634	567	15,581	2	221	-	-	38,679	230,436
ศรีสะเกษ	52,203	225,631	147	4,974	3	369	1	262	52,354	231,236
สุรินทร์	54,743	271,806	365	11,021	1	169	1	400	55,110	283,396
อุบลราชธานี	58,563	251,796	332	9,700	2	229	2	652	58,899	262,377
ยโสธร	21,998	106,293	119	3,476	1	156	-	-	22,118	109,925
ชัยภูมิ	10,255	59,180	388	12,673	7	843	1	260	10,651	72,956
อำนาจเจริญ	15,097	66,176	13	465	-	-	-	-	15,110	66,641

หน่วยงาน	โคเนื้อ									
	รายย่อย		รายเล็ก		รายกลาง		รายใหญ่		รวม	
	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)
เขต 4	220,533	1,049,256	1,786	54,743	12	1,627	7	1,987	222,338	1,107,613
ร้อยเอ็ด	49,506	201,609	81	2,406	-	-	2	468	49,589	204,483
หนองบัวลำภู	3,436	21,997	99	3,058	-	-	1	621	3,536	25,676
ขอนแก่น	28,307	139,367	262	8,256	1	129	-	-	28,570	147,752
อุดรธานี	13,859	79,380	236	6,872	1	150	1	250	14,097	86,652
เลย	3,217	22,894	223	6,825	2	267	-	-	3,442	29,986
หนองคาย	4,964	22,221	51	1,498	1	118	-	-	5,016	23,837
มหาสารคาม	34,164	170,260	112	3,319	-	-	1	210	34,277	173,789
กาฬสินธุ์	17,887	71,322	230	8,056	4	572	-	-	18,121	79,950
นครพนม	14,982	80,281	168	4,621	1	133	-	-	15,151	85,035
มุกดาหาร	12,835	56,374	51	1,666	2	258	-	-	12,888	58,298
สกลนคร	33,910	163,322	236	7,109	-	-	2	438	34,148	170,869
บึงกาฬ	3,466	20,229	37	1,057	-	-	-	-	3,503	21,286
เขต 5	45,262	314,938	5,051	167,144	47	6,072	7	2,371	50,367	490,525
เชียงใหม่	10,511	81,983	1,540	48,641	12	1,625	1	300	12,064	132,549
ลำพูน	1,751	13,682	391	14,726	8	974	4	1,266	2,154	30,648
ลำปาง	9,958	70,874	1,530	50,887	10	1,263	-	-	11,498	123,024

หน่วยงาน	โคนี้									
	รายย่อย		รายเล็ก		รายกลาง		รายใหญ่		รวม	
	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)
แพร่	1,813	13,063	284	10,070	4	575	-	-	2,101	23,708
น่าน	7,383	38,721	199	6,616	-	-	-	-	7,582	45,337
พะเยา	3,571	23,861	401	13,979	3	350	-	-	3,975	38,190
เชียงราย	4,773	27,412	246	8,469	5	665	2	805	5,026	37,351
แม่ฮ่องสอน	5,502	45,342	460	13,756	5	620	-	-	5,967	59,718
เขต 6	25,806	214,377	5,707	200,506	110	14,356	14	6,187	31,637	435,426
อุดรดิตถ์	2,407	18,370	523	18,022	9	1,132	-	-	2,939	37,524
นครสวรรค์	1,709	17,276	702	24,953	12	1,556	1	612	2,424	44,397
อุทัยธานี	641	5,804	137	4,898	6	842	-	-	784	11,544
กำแพงเพชร	742	6,481	201	7,077	6	865	7	3,103	956	17,526
ตาก	7,136	63,712	2,203	78,331	38	4,750	2	542	9,379	147,335
พิษณุโลก	3,584	27,596	503	16,495	11	1,347	-	-	4,098	45,438
พิจิตร	611	4,913	143	5,220	1	120	-	-	755	10,253
เพชรบูรณ์	3,257	25,602	572	20,153	14	1,972	4	1,930	3,847	49,657
สุโขทัย	5,719	44,623	723	25,357	13	1,772	-	-	6,455	71,752

หน่วยงาน	โคเนื้อ									
	รายย่อย		รายเล็ก		รายกลาง		รายใหญ่		รวม	
	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคเนื้อ (ตัว)
เขต 7	36,216	295,873	8,176	315,019	450	64,640	202	90,239	45,044	765,771
ราชบุรี	6,905	51,213	842	29,904	44	6,087	16	6,994	7,807	94,198
กาญจนบุรี	7,598	60,109	2,739	117,382	191	26,037	70	28,620	10,598	232,148
นครปฐม	1,793	17,338	332	12,480	15	2,033	10	7,169	2,150	39,020
สมุทรสาคร	18	143	2	114	-	-	-	-	20	257
สมุทรสงคราม	57	384	15	549	-	-	-	-	72	933
เพชรบุรี	8,281	78,505	1,431	50,777	47	6,509	9	2,956	9,768	138,747
ประจวบคีรีขันธ์	8,691	58,717	1,382	48,316	50	7,205	25	11,542	10,148	125,780
สุพรรณบุรี	2,873	29,464	1,433	55,497	103	16,769	72	32,958	4,481	134,688
เขต 8	85,929	409,157	1,505	49,010	27	3,657	8	7,081	87,469	468,905
นครศรีธรรมราช	32,298	149,990	454	13,967	5	646	-	-	32,757	164,603
กระบี่	4,731	22,162	78	2,596	2	230	2	636	4,813	25,624
พังงา	838	3,478	42	1,675	3	528	1	220	884	5,901
ภูเก็ต	92	725	6	220	-	-	-	-	98	945
สุราษฎร์ธานี	10,858	53,002	286	9,978	6	752	-	-	11,150	63,732
ระนอง	732	4,515	23	691	-	-	-	-	755	5,206
ชุมพร	5,116	27,253	166	5,323	5	700	3	957	5,290	34,233

หน่วยงาน	โคนี้									
	รายย่อย		รายเล็ก		รายกลาง		รายใหญ่		รวม	
	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	โคนี้ (ตัว)
ตรัง	8,363	43,079	152	4,978	6	801	1	253	8,522	49,111
พัทลุง	22,901	104,953	298	9,582	-	-	1	5,015	23,200	119,550
เขต 9	77,781	317,790	632	19,600	8	1,014	2	1,344	78,423	339,748
สงขลา	22,540	109,706	434	13,714	5	617	-	-	22,979	124,037
สตูล	6,722	28,779	31	1,037	1	156	-	-	6,754	29,972
ปัตตานี	15,874	52,424	41	1,224	1	110	-	-	15,916	53,758
ยะลา	15,632	56,125	53	1,429	-	-	-	-	15,685	57,554
นราธิวาส	17,013	70,756	73	2,196	1	131	2	1,344	17,089	74,427

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

คำนิยามจำนวนสัตว์ และการกำหนดประเภทของเกษตรกร

คำนิยามจำนวนสัตว์ หมายถึง จำนวนสัตว์ที่เกษตรกรเลี้ยงในแต่ละชนิด ทุกเพศ และทุกอายุ เช่น เกษตรกรเลี้ยงโคนเนื้อเพศผู้ ๑๐ ตัว เพศเมีย ๕ ตัว และลูก ๕ ตัว รวมเกษตรกรเลี้ยงโคนเนื้อ ๒๐ ตัว จัดอยู่ในกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนเนื้อรายย่อย

การกำหนดประเภทของเกษตรกร: กรมปศุสัตว์กำหนดประเภทเกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์ตามขนาดการเลี้ยงสัตว์ ออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ รายย่อย รายเล็ก รายกลาง และรายใหญ่

ตารางกำหนดประเภทของเกษตรกร

ชนิดสัตว์ / จำนวนการเลี้ยง	เกษตรกรรายย่อย	เกษตรกรรายเล็ก	เกษตรกรรายกลาง	เกษตรกรรายใหญ่
โคนเนื้อ	จำนวนโคนเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง ๑ – ๒๐ ตัว	จำนวนโคนเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง ๒๑ – ๑๐๐ ตัว	จำนวนโคนเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง ๑๐๑ – ๒๐๐ ตัว	จำนวนโคนเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง มากกว่า ๒๐๐ ตัว
โคนนม	จำนวนโคนนมที่เกษตรกรเลี้ยง ๑ – ๒๐ ตัว	จำนวนโคนนมที่เกษตรกรเลี้ยง ๒๑ – ๑๐๐ ตัว	จำนวนโคนนมที่เกษตรกรเลี้ยง ๑๐๑ – ๒๐๐ ตัว	จำนวนโคนนมที่เกษตรกรเลี้ยง มากกว่า ๒๐๐ ตัว
กระบือ	จำนวนกระบือที่เกษตรกรเลี้ยง ๑ – ๒๐ ตัว	จำนวนกระบือที่เกษตรกรเลี้ยง ๒๑ – ๑๐๐ ตัว	จำนวนกระบือที่เกษตรกรเลี้ยง ๑๐๑ – ๒๐๐ ตัว	จำนวนกระบือที่เกษตรกรเลี้ยง มากกว่า ๒๐๐ ตัว
แพะ	จำนวนแพะที่เกษตรกรเลี้ยง ๑ – ๕๐ ตัว	จำนวนแพะที่เกษตรกรเลี้ยง ๕๑ – ๑๐๐ ตัว	จำนวนแพะที่เกษตรกรเลี้ยง ๑๐๑ – ๕๐๐ ตัว	จำนวนแพะที่เกษตรกรเลี้ยง มากกว่า ๕๐๐ ตัว
แกะ	จำนวนแกะที่เกษตรกรเลี้ยง ๑ – ๕๐ ตัว	จำนวนแกะที่เกษตรกรเลี้ยง ๕๑ – ๑๐๐ ตัว	จำนวนแกะที่เกษตรกรเลี้ยง ๑๐๑ – ๕๐๐ ตัว	จำนวนแกะที่เกษตรกรเลี้ยง มากกว่า ๕๐๐ ตัว
สุกร	จำนวนสุกรที่เกษตรกรเลี้ยง ๑ – ๕๐ ตัว	จำนวนสุกรที่เกษตรกรเลี้ยง ๕๑ – ๕๐๐ ตัว	จำนวนสุกรที่เกษตรกรเลี้ยง ๕๐๑ – ๕,๐๐๐ ตัว	จำนวนสุกรที่เกษตรกรเลี้ยง มากกว่า ๕,๐๐๐ ตัว
ไก่เนื้อ	จำนวนไก่เนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตัว	จำนวนไก่เนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง ๓,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ ตัว	จำนวนไก่เนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง ๑๐,๐๐๑ - ๑๐๐,๐๐๐ ตัว	จำนวนไก่เนื้อที่เกษตรกรเลี้ยง มากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ตัว

	น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตัว	๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ตัว	๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ ตัว	มากกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัว
ชนิดสัตว์ จำนวนการเลี้ยง	เกษตรกรรายย่อย	เกษตรกรรายเล็ก	เกษตรกรรายกลาง	เกษตรกรรายใหญ่
เปิดไข่พ่อแม่พันธุ์	จำนวนเปิดไข่พ่อแม่พันธุ์ ที่เกษตรกรเลี้ยง น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตัว	จำนวนเปิดไข่พ่อแม่พันธุ์ ที่เกษตรกรเลี้ยง ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ตัว	จำนวนเปิดไข่พ่อแม่พันธุ์ ที่เกษตรกรเลี้ยง ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ ตัว	จำนวนเปิดไข่พ่อแม่พันธุ์ ที่เกษตรกรเลี้ยงมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัว
นกอกระทา	จำนวนนกอกระทาที่เกษตรกร เลี้ยงน้อยกว่า ๕,๐๐๐ ตัว	จำนวนนกอกระทาที่เกษตรกร เลี้ยง ๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ ตัว	จำนวนนกอกระทาที่เกษตรกร เลี้ยง ๒๐,๐๐๑- ๑๐๐,๐๐๐ ตัว	จำนวนนกอกระทาที่เกษตรกรเลี้ยง มากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ตัว

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์